

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΟΠΙΚΩΝ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Ἡ γενέθλιος ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ, εἶναι συγχρόνως καὶ ἡ γενέθλιος ἡμέρα τῆς νέας ἀνθρωπότητος, διότι εἶναι ἡ ἡμέρα ἡ ὁποία ἔφερε τὸν Θεὸν εἰς τὴν γῆν καὶ ἀνύψωσε τὸν ἄνθρωπον εἰς τὸν οὐρανόν, ἡ ἡμέρα ποὺ ἐχάρισε εἰς τὸν κόσμον τὴν ἰσότητά, ποὺ διέλυσε τὸ σκότος, ποὺ ἔχυσε τὸ φῶς, ἡ ἡμέρα ἡ ὁποία ἔκαμε τοὺς ἀνθρώπους ἀδελφούς, τοὺς δούλους ἐλευθέρους, τὰς γυναῖκας ὁμοτίμους.

Ἡ γέννησις τοῦ Χριστοῦ ἐπραγματοποίησε ἐκεῖνο ποὺ ὠνειροπόλησαν μεγάλοι μεταρρυθμισταί, μεγάλοι προφῆται καὶ μεγάλοι ἥρωες: τὴν ἀνύψωσιν τοῦ ἀνθρώπου εἰς τὴν γαλήνην, τὴν εὐγένειαν τὴν ἀγάπην καὶ τὸν καθαρόν τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν ρύπον τῶν κακιῶν, τῶν παθῶν καὶ τοῦ μίσους. Ὑπὸ τὴν ὄδηγιαν τοῦ ἐπιλάμπαντος φωτὸς τῆς Γνώσεως ἡ ἀνθρωπότης ἐπραγματοποίησε τὴν πρόοδόν της καὶ διεμόρφωσε τὸν πολιτισμὸν της μὲ τὴν δημιουργικὴν πνοὴν τῆς Πίστεως καὶ τῆς Ἀληθείας.

Ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ ὑπεσημαίνει τὴν ἀνατολήν τοῦ νέου κόσμου ἐπὶ τῶν ἐρείπων τοῦ παλαιοῦ. Μεταξὺ τοῦ ἀνάρχου παρελθόντος καὶ τοῦ ἀλείρου Μέλλλοντος, μεταξὺ τῆς κακῆς χθὲς καὶ τῆς εὐέλπιδος Αὔριου ἀνυψοῦτο, πάνσεπτον καὶ ἀνεξάντλητον δρόσημον, ἡ Φάτνη τῆς Βηθλεὲμ. Καὶ σύμβολον ἀείζωον, πέραν τοῦ χρόνου καὶ ὑπεράνω πάσης ἀνθρωπίνης ἐνεργείας ἐτίκτετο τὸ Θεῖον Βρέφος. Ἐκεῖθεν ἀρχεται ἡ δρᾶσις τῆς ἱστορίας —μία δρᾶσις ἀδιάκοπος, πολυάκτινος, θερμουργός, ἐμπνευσμένη ἀπὸ τὴν αἰωνιότητα τῶν Ἀληθειῶν ποὺ διεκήρυξεν Ἐκεῖνος.

Ἡ μεγάλη ἡμέρα τῶν Χριστουγέννων εἶναι ἑορτὴ χαρᾶς δι' ὅλα τὰ ἔθνη διότι ἡ γέννησις τοῦ Κυρίου χρησιμεύει καὶ ὡς ἰδική των ἐμφάνισις εἰς τὸν κόσμον. Ἀπὸ τῆς ἀνυπαρξίας, εἰς τὴν ὁποίαν ἐκράτει βυθισμένα τὰ ἔθνη ἡ βαρβαρότης των τὰ ἐξήγαγεν Ἐκεῖνος. Μόνον ἕνας λαός, ὁ Ἑλληνικός, προσέρχεται ἐνώπιον τῆς Φάτνης μὲ αἰσθήματα διάφορα τῶν ἄλλων καὶ τοῦτο διότι μὲ τὴν γέννησιν τοῦ Ἰησοῦ δὲν συνοροῦνται τὴν ἰδικήν του ἐμφάνισιν, ἀλλὰ πανηγυρίζει τὸν ῥόλον τὸν ὁποῖον ἡ Πρόνοια ἐπεφύλαξεν εἰς αὐτόν, οἶσασα ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ἀπόστολος τῆς νέας διδασκαλίας καθ' ὅλον τῶν κόσμον. Μόνον ὅταν παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Ναὸν τῆς Ἱερουσαλὴμ καὶ ἠθέλησαν νὰ τὸν ἴδουν οἱ Ἕλληνες ὁ Μέγας Ἀναμορφωτὴς ἤνοιξε τὸ στόμα του καὶ ὡμολόγησεν εἰς τοὺς μαθητὰς του ὅτι: «Νῦν ἐδοξάσθη ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου». Εἰς αὐτὴν

τὴν φράσιν οἰκοδομεῖται ἡ ἀποστολή, τὴν ὁποίαν ἀναθέτει ὁ Ὑψίστος εἰς τὸν Ἑλληνισμόν, ὅπως ἐκπολιτίσῃ τὸν κόσμον. Αὐτὸς εἶναι ἐκεῖνος ὅστις ὑψώθη μὲ τὴν ἀκτινοβολία τοῦ Εὐαγγελίου ὑπὲρ τὴν κεφαλὴν του καὶ ὄδηγεῖ ὅσους ἐκυλινδοῦντο εἰς ὠκεανὸν ἀγριότητος πρὸς τὴν σωτηρίαν γαλήνην τοῦ λιμένος.

Εἴκοσι σχεδὸν αἰῶνες παρήλθον ἀπὸ τὴν νύκτα ἐκείνην ποὺ ἔνα ἀστὲρι ἔλαμπε ἐπίμονα, παράδοξα δυνατὰ καὶ ἔκανε ν' ἀντιφεγγίζῃ ἡ χορταρένια στέγη τῆς Φάτνης. Τὰ κηρύγματα τοῦ Θεανθρώπου ἐχαλυβδώθησαν εἰς τὸν ἱστορικὸν ἄκμονα, ἡ ἀξία τῶν ἀληθειῶν Του ἀνεδείχθη ἀκίβδηλος εἰς τὸ καθυτήριον τῶν δοκιμασιῶν καὶ ἡ διδασκαλία Του ἀπέδωκε τοὺς ἀναμενόμενους πλουσίους καρπούς. Κοσμοὶ διεπλάσθησαν, νέαι ἠθικαὶ ὀξίαι διεμορφώθησαν, νέα συνθήματα διεδόθησαν, νέα σύμβολα ἀνεστηλώθησαν εἰς τὰ κενωθέντα βάρθρα τῶν παλαιῶν Πίστεων καὶ Δογμάτων.

Καὶ ἡ ἑορτὴ τῶν Χριστουγέννων ὑπενθυμίζει εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὰ κηρύγματά Του, σκορπίζει τὴν γαλήνην, τὴν θεῖαν τῆς ψυχῆς ἡρεμίαν, δεικνύει τὸν δρόμον τοῦ πνεύματος ἐξαγγέλλει τὴν ἀγάπην τοῦ πλησίον καὶ χαράσσει τὴν τρίβον τὴν ἱερὰν τῆς ἀνυψώσεως καὶ πάλιν τοῦ ἀνθρώπου.

Λαοὶ καὶ ἔθνη πρέπει νὰ ἐνοήσουν ὅτι μόνον διὰ τῆς προσηλώσεως εἰς τὸ κήρυγμα τοῦ Ναζωραίου θὰ φθάσουν εἰς τὸν ἀκύμαντον λιμένα τῆς ψυχικῆς γαλήνης καὶ τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

ΕΕΝ. Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ
Δικηγόρος

Ἡ "ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ," ΕΥΧΕΤΑΙ

Εἰς τοὺς ἀπανταχοῦ
Χαλκιδικεῖς, ἀναγνώστας
της καὶ φίλους της,
ὅπως διέλθουν τὰς Ἀγίας
ἡμέρας τῶν Χριστουγέννων
μὲ ὑγείαν καὶ χαράν.

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΠΟΛΥΓΥΡΟΥ ΘΟΔΩΣ ΚΑΡΑΓΚΑΡΗΣ

Ἐπὶ ταῖς ἑορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἐτους εὐχεται πρὸς τοὺς Δημότας του καὶ τὰς γυναῖκάς του πολλὰ καὶ εὐτυχισμένα.

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΓΙΝΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

Ἐνας διάσημος φυσιολόγος πιστεῖνε μὲν ὅτι ὑπῆρχε κάποιος ἄνωγος "Ὀν, κάποιος Θεός, ἀλλὰ ὁ «ἀνεπτυγμένος» νοῦς του δὲν τοῦ ἐπέτρεπε νὰ πιστεῖσῃ ὅτι αὐτὸς ὁ Θεὸς ποὺ ἐδημιούργησε τὸ σῶμα ἦταν δυνατό νὰ γίνῃ γνωστὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο. Ἀδύνατο ὁ μὴ κρῶς καὶ ἀσημαντὸς ἄνθρωπος νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ καταλάβῃ τὸν Θεόν.

Μιά μέρα ὁ φυσιολόγος αὐτὸς περπατοῦσε στὸν κήπον του εἶδε ἕνα λοφίσκο σκεπασμένο ἀπὸ μυρμηκία. Μόλις ὁ μὴς ἡ ἀνθρώπινη σκιά του ἔπεσε πάνω στὰ μυρμηκία, ἀρχισαν νὰ σκορπίζονται καὶ νὰ κρῶβονται. Φοβήθηκαν τὴν ἀνθρώπινη του μορφή. Ἀρχισαν νὰ σκέπτεται ὁ εὐφυὴς αὐτὸς ἄνθρωπος: «Ἄν μποροῦσα νὰ δώσω στὰ μυρμηκία αὐτὰ νὰ καταλάβουν πόσο ἀγαθὰ αἰσθήματα ἔχω ἀπέναντί τους, δὲν θ' ἀνησυχῶσαν τόσο πολὺ μὲ τὴν παρουσίᾳ μου».

Ἐνῶ μὲ μὲγάλου ἐνδιαφέρον ἔβλεπε τὰ φριβισμένα μυρμηκία, ἤρχισεν νὰ σκέπτεται καὶ κάτι ἄλλο. Ἄν ὁ ἄνθρωπος μποροῦσε νὰ μεταβίβασε τίς σκέψεις του στὰ μυρμηκία! Μὰ κατάλαβε πῶς τοῦτο ἦταν ἀδύνατο. Ὅσο καὶ νὰ προσπαθῶσε, ὁ ἄνθρωπος δὲν θὰ μποροῦσε ποτὲ νὰ μεταδώσῃ στὸ μυρμηκί στίς σκέψεις του. Ἄν θέλῃ νὰ τὸ ἐπιτύχῃ, πρέπει νὰ γίνῃ ὁ ἴδιος μυρμηκί.

Οἱ σκέψεις αὐτῆς ὄδηγησαν τὸν φυσιολόγο εἰς ἄλλο σοβαρότερο. Μὲρὶ τώρα ποὺ ἔταν ἀδύνατο «λογικὰ» νὰ παραδεχθῇ ὅτι ὁ Δημιουργὸς τοῦ Σῶματος, ἀπειροσ καὶ ἀπέραστος, μποροῦσε νὰ μᾶς δώσῃ νὰ καταλάβωμε τίς πρὸς ἡμᾶς προθέσεις Του. Ἦθελε νὰ μᾶς πῇ πῶς μᾶς ἀγαπᾷ, ἀλλὰ ἡ μείζων δὲν μποροῦσαμε νὰ τὸν καταλάβωμε. Ἦταν ὅπως τὸση ἡ λαχάρα Του νὰ κάμῃ τὸν ἑαυτὸ Του νοητὸ ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο, ποὺ ἀπεφάσισε νὰ κάμῃ καὶ τὸν συνετάραξε τὸ Σῶμα. Νὰ γίνῃ ἀπὸ Θεὸς ἄνθρωπος, χωρὶς ὅμως νὰ παύσῃ νὰ ὑφίσταται ὡς Θεός.

Ὁ Θεὸς σὰν Δημιουργὸς μᾶς μποροῦσε νὰ λῶβῃ μορφήν ἀνθρώπου γιὰ νὰ γίνῃ νοητὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον. Προσέξτε, ὁ Χριστὸς δὲν ἦταν ἄνθρωπος ποὺ ἔφθασε στο θεῖο ἐπίπεδο ἀλλ' ἦταν Θεὸς ποὺ κατέβηκε στὸ ἀνθρώπινο ἐπίπεδο γιὰ ν' ἀνεβάσῃ τὸν ἄνθρωπο στὸ θεῖο ἐπίπεδο. Δὲν γιορτάζουμε τὸ Χριστουγεννα τὴ γέννησιν ἐνὸς ἀνθρώπινου βρέφους, ἀλλὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ Θεοῦ μεταξὺ μᾶς. Ἐμμανουήλ—ὁ Θεὸς μᾶς μᾶς.

Γιὰ νὰ μᾶς δεῖξῃ ὅτι δὲν ἦταν ἀπλῶς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Θεὸς ἐνανθρωπίσας, ἦλθε στὸν κόμο μᾶς ποὺ ὁ ἴδιος ἐδημιούργησε κατὰ τρόπον ὑπερφυσικόν. Γεννήθηκε ἀπὸ τὴν Παρθένο Μαρία. Ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἠμάρτησαν, αὐτὸς ὁ μὴς δὲν ἐγέννησε ἁμαρτίαν. Οἱ ἄνθρωποι ἀθελά τους παρέδωσαν τὴ ζωὴ τους στὸ θάνατο, αὐτὸς ὅμως ἀπέθανε θεληματικὰ Ἦταν τὸ μόνο μέσο λυτρώσεως τοῦ ἀνθρώπινου γένους.

Ὑπάρχει μιά πολὺ ὥρα καὶ παραστατικὴ ἱστορία παραμένη ἀπὸ τὴν ἀρχαία μᾶς ποιησι. Ἦσαν ἕνας μέγας πολεμιστὴς, ὁ ἥρωας τῆς Τροίας. Ντυμένος μὲ δὴ τὴν πανοπλία του ἀνοῖξε τὴν ἀγκαλιά του νὰ δεχθῇ τὸν υἱὸν του καὶ νὰ τὸν φιλήτῃ προτοῦ μεταβῇ σὴν μάχη. Τὸ παιδί τρόμοσε βλέποντας τὴ λάμπουσα περικεφαλαία καὶ τὴν πολεμικὴν του ἐξάρτησι. Κάτω ὅμως ἀπὸ τὴν πανοπλία τοῦ πατέρα εἶναι κρυμμένη ἡ καρδιά τῆς ἀγάπης καὶ

Ἡ ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Ἡ ΥΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ

Ὡς ἐλέχθη οἱ κάτοικοι τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς, πολλοὶ ἑκατοντάδες χιλιάδες Ἕλληνων, ὑπεδέχθησαν ἐν θουσιωδῶς τὸν ἐπισκεφθέντα τὴν Χώραν μᾶς, κατὰ τὴν παρελθούσαν Δευτέραν, Πρόεδρον τῆς μεγάλης Δημοκρατίας τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς καὶ μέγαν Ἡγέτην τοῦ Ἐλευθέρου Κόσμου ΝΤΟΥΑ Ι Τ Α Ι ΖΕΝΧΑΟΥΕΡ.

Δὲν ἦσαν μόνον ὅμως μὴνον αἱ ἑκατοντάδες χιλιάδες τῶν Ἀθηναίων καὶ Πειραιῶν εἰς τὴν ὑποδοχὴν τοῦ μεγάλου ἄνδρος: Ὅλα τὰ ἑκατομμύρια τῶν Ἕλληνων, οἱ ὅποιοι δὲν εἶχον τὴν τύχην νὰ εἴδωσαν αὐτὸν κατὰ ἀφίξιν του ἐν Ἀθήνας καὶ νὰ ἐδῆλώσουν διὰ τῶν ζητωκραυγῶν των πρὸς

αὐτόν, ὅστις ἀγωνίζεται διὰ τὴν ἐλευθερίαν, τὴν εἰρήνην καὶ τὴν εὐημερίαν ὅλων τῶν ἀνθρώπων καὶ δι' αὐτοῦ καὶ πρὸς τὸν Ἀμερικανὸν Λαὸν τὴν εὐγνωμοσύνην των, διὰ τὴν ὑλικὴν καὶ ἠθικὴν ἐνίσχυσιν, τὴν ὁποίαν παρέσχε καὶ παρέχει πρὸς τὴν Χώραν μᾶς, ὡς καὶ τὰ αἰσθήματά των φιλίας καὶ τὴν πίστιν των πρὸς τὰς Ἀρχὰς τῆς παρατάξεως τῶν Ἐλευθέρων Λαῶν, παρηκολούθησαν ἀπὸ τὸ ραδιόφωνον τὴν ἀφίξιν του μετὰ ζωηρᾶς συγκινήσεως. Καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ὅλοι των, ἡ ψυχὴ τῆς Ἑλλάδος ἦτο ἐκεῖ καὶ ὑπεδέχθη τὸν μέγαν Ἀγωνιστὴν τῆς Ἐλευθερίας, τῆς Ἡθικῆς καὶ τῆς Δικαιοσύνης.

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΠΥΡΓΑΔΙΚΩΝ

Τὰ Πυργαδικὰ στεροῦνται καταλλήλου σχολικοῦ κτιρίου. Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ Ἐπιθεώρησις Δημοτικῶν Σχολείων καὶ ἡ Νομαρχία μᾶς τὸ γινώσκουν καὶ θέλουν μεριμνήσῃ, ὥστε καὶ ἡ κοινότης αὐτῆς ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ χωρία μᾶς, ἀποκτήσῃ εὐπόροσον καὶ ἐν γένει κατάλληλον διὰ τοὺς μικροὺς μαθητὰς κτίριον.

ΝΑ ΕΞΕΥΡΕΘΗ ΤΡΟΠΟΣ

Μεταξὺ τῶν ἐλαχίστων κοινότητων τοῦ Νομοῦ μᾶς, οἱ κάτοικοι τῶν ὁποίων δὲν ἐξυπηρετοῦνται ἀπὸ ἀπόψεως συγκοινωνίας εἶναι καὶ ὁ Ταξίσχος, ἡ Βαρβάρα καὶ ἡ Σάστη.

Ἐν τούτοις ὅλα τὰ ἀνωτέρω χωρία συνδέονται μετὰ τοῦ δικοῦ δικτύου τοῦ Νομοῦ μᾶς δι' ὀδὸν ἀρίστη καταστάσεως, τοῦθ' ὅπερ καθιστᾷ ἀδικοιολόγητον τὴν ἀπομόνωσιν, εἰς τὴν ὁποίαν ἔχουν καταδικασθῆ.

Ἡ Νομαρχία μᾶς ἄς μεριμνήσῃ, ὥστε τὸ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ. νὰ ἐξυπηρετῇ καὶ τὰς ὡς ἄνω κοινότητας, ἔστω καὶ δις μόνον καθ' ἑβδομάδα.

ΕΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟ ΠΟΣΟΝ

Νεότευκτον καὶ ὠραιοτάτον τὸ σχολικὸν κτίριον τῆς Κοινότητος Ν. Ρόδων, ἀλλ' ἡ αἴθουσα, ἐντὸς τῆς ὁποίας λειτουργεῖ τὸ Νηπιαγεῖον δὲν ἔχει δλοκλήρωσιν, σιερὸν μὲν ἐπενδύσεως τοῦ δαπέδου καὶ ὀροφῆς, καὶ συνεπῶς δὲν πληροῖ αὐτὴ τοὺς ὄρους τῆς ὑγιεινῆς.

Νομίζομεν, ὅτι τὸ ἐν τῇ αἰθούσῃ ταύτῃ στεγαζόμενα νήπια δικαιούνται περισσότερα σιερῆς, ἢ ἐκδήλωσις τῆς ὁποίας δὲν εἶναι δυσχερῆς, καθ' ὅσον, κατὰ τὰς πληροφορίας μᾶς ἡ δλοκλήρωσις τῆς κατασκευῆς τῆς ἐν λόγῳ αἰθούσης δὲν θὶ ἀπαιτήσῃ ποσὸν ἀνώτερον τῶν ἑξ (6) χιλιάδων δραχμῶν.

ΤΟ ΝΗΠΙΑΓΕΙΟΝ ἈΡΝΑΙΑΣ

Ὅπως ἐτονίσσαμεν καὶ εἰς προηγούμενον ἀρθρῖδιον μᾶς ἡ ἴδρυσις καὶ λειτουργία νηπιαγείου ἐν Ἀρναίᾳ εἶναι ὄλιως ἰδιαιτέρας σημασίας, καθ' ὅσον εἶναι σημαντικὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῇ μητέρων, αἵτινες ἀσκολοῦνται μὲ τὴν οἰκιακὴν ὑπερταστροφίαν, διὰ τὴν οικονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν πτωχῶν οἰκογενειῶν των ἀδυνατοῦν νὰ μεριμνήσῃ ὅσον εἶναι ἀνάγκη διὰ τὰ νήπια—τέκνα των.

Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι εἶναι σοβαρὰ ἡ ἀνάγκη νὰ ἰδρυθῇ νηπιαγεῖον ἐν Ἀρναίᾳ καὶ ἄς ἐλπῖσωμεν ὅτι δὲν θὰ χρειασθῇ νὰ ἐπανελέθωμεν ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ.

Ο Ε.Φ.Ο.Π.

Ἡ δοθεῖσα, κατὰ τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν δημοτικῶν σχολείων τῆς πόλεως μᾶς διάλεξις τοῦ κ. Βασοραβέλλη πλήρως ἐπιτυχούσα, διοργανώθη ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ σωματείου τῆς πόλεως μᾶς «Ε.Φ.Ο.Π.», ὅστις ἀνήγγειλεν, ὅτι προσεχῶς θέλουσι γίνεσθαι ἀλλὰ δύο διαλέξεις.

Ὁμολογούμενος ὁ Ἐκπολιτιστικὸς, Φυσιολατρικὸς Ὀμιλος Πολυγύρου ἐξακολουθεῖ μὲ πίστιν, ὡς ἐτόνισεν ἔ πρόεδρος αὐτοῦ κ. Κάρολος Ἀλεξιάδης τὴν λιαν ἐξέλιπτον ἐκπολιτιστικὴν προσπάθειάν του.

Συγχαίροντες τὴν διοίκησιν τοῦ ἑταιρείου αὐτοῦ σωματείου, ὡς καὶ τὰ προοδευτικὰ μέλη του εὐχόμεθα ὅπως τύχῃ εὐοχίερας ἐνισχύσεως ὑπὸ πάντων.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Εὐχεται εἰς τὰ μέλη του ἐπὶ τῶν ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ Νέου Ἐτους πολλὰ.

ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΘΕΡΜΟΚΗΠΙΑ

Η ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1854 ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΝ ΧΕΡΣΟΝΗΣΟΝ

Τού κ. Ι. Κ. ΒΑΣΔΡΑΒΕΛΛΗ

ΤΟ ΚΗΡΥΓΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ

ΓΙΑΤΙ Ο ΘΕΟΣ ΕΓΙΝΕ ΑΝΘΡΩΠΟΣ;

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εκ τής 1ης σελίδος του πατρικού ενδιαφέροντος. Τι κάνει ο πατέρας; Αποβάλλει την πανοπλία του, και πλησιάζει το παιδί του...

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΣΤΙΧΟΣ

Φ Ω Σ

Όταν δλόκληρη τή γή ξα- [νοίγω] στού ύπνου ανάμεσα τήν [Ιαγκαλιά,] τά μάτια σου ήθελα τότε [ιν' ανοίγω] με τά θερμότερα γλυκά [φιλιά.]

Κι' όταν χαρούμενη ή αυγή [προβαίνει] με τή ροδόλευκη χρυσή [ιστολή] και στήν άγκάλη μου θάσαι [γυρμένη] νά κλειώ τά μάτια σου μ' [ένα φιλιό.]

Η ζήλια μ' έφθειρε, σκληρό [κοράσι,] και θέλω ό πόνος μου νά- [να] κρυφώ, κι' όταν απλώνεται σκότος [στην πλάση] θέλω άπ' τά μάτια σου νά [βλέπω φώς.]

Δ. ΜΑΡΓΑΡΗΣ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΔΙΑ ΤΟ Κ.Τ.Ε.Υ.Λ.

Πρός τήν «Εφημερίδα «Φωνή τής Χαλκιδικής» Πολύγυρον

Οι κάτοικοι τής κοιότητος Διονυσίου διαμαρτύρονται κατά του ΚΤΕΛ Μουδωνιάς διότι τουτο άδιαφορεί διά τήν συγκοινωνιακήν έξυπνότησιν των κατοίκων τής ήμετέρας κοιότητος καθ' όσον τουτο, ή δύνατο νά δώση ένιολήν, όπως τά έξυπνησόντα τήν συγκοινωνίαν λεωφορεία, διέρχονταν μέσω του χωρίου προς παραλαβήν των επιβατων και μη ξεαναγκάζονται τουτοι νά κατέρχωνται επί τής κεντρικής άρτηρίας κειμένης μακράν του χωρίου και παραμένωσιν εις αυτην υπό δυσμενείς καιρικας συνθήκας.

Εν Διονυσίω τή 10-12-59 Ο πρόεδρος τής κοιότητος ΚΩΝΣΤ. ΑΝΘΑΚΗΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ

Ο κάτωθι ύπογεγραμμένος Καραδημήτρης Ιωάννης του Δημητρίου κάτοικος Κρήνης δηλώ ότι κατά τός τελευταίους βουλευτικας εκλογάς, παρασθεθείς υπό τού ύποψηφίου τής Ε.Δ.Α. Έπαμ. Ρήγα ανέλαβα ως αντιπρόσωπος των ψηφοδελτίων.

Εν Κρήνην τή 12-12-1959 Ο Δηλών Ι. ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΗΣ

Ο κάτωθι ύπογεγραμμένος Καραγιάννης Γεώργιος του Δημητρίου κάτοικος Παλουριού, δηλώ ότι κατά τήν περίοδον τής κατοχής διετέλεσα Πρόεδρος τής έαμικής αυτοδιοικήσεως Παλουριού, πιστεύω εις τά άπαιτλά κηρύγματα των διαφόρων επιτηδειων κομηστων ότι εκπληρωθέντων κατήγον, Ηδη άντιληφθεις τούς σκοπούς και επιδιώξεις του Κομμουνισμού ΚΚΕ, και των παραφροσών αυτου άποκηρύσσω διά τής παρουσίας μου δημοσίως ταύτας μηδέ και τήν Ε.Δ.Α. έξαιρουμένην και τάσσομαι εις τός έθνικοφρόνας παρατάξεις.

Εν Παλουριω τή 8-12-1959 Ο δηλών Γ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗΣ

ΝΙΚ. ΤΑΥΛΑΡΑΚΗΣ ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ

Ειδικός διά τά νοσήματα του αίματος.

Επιμελητής τής Α. Παθολογικής Κλινικής του Κεντρικού Νοσοκομίου Θεσσαλονίκης. Δέχεται 12-2 και 5-7 Συγγρού 45 ΤΗΛΕΦ. 72.048 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Περιοχαί τής Νοτίου Χαλκιδικής όπου το κλίμα είναι ήπιον κατά τον χειμώνα παρουσιάζουν ενδιαφέρον δια δημιουργίαν θερμοκηπίων με σκοπόν την παραγωγήν ποικίλων κηπευτικών ειδών. Τυχάνει πλέον γνωστόν ότι η Κυβέρνησις προγραμματίζει τήν σοβαράν αύξησιν τής παραγωγής λαχανικών και κυρίως ποικίλων με προορισμόν τήν έξαγωγήν αυτών εις τός έξωτερικόν όπου η τοποθέτησις των και εύκολος είναι και έπιωφέλης.

Ο μέχοι τουδε γνωστός τρόπος παραγωγής κηπευτικών ειδών και τού ήτιον κλίμα μας παρουσιάζουσι τήν έσοδειαν των λαχανικών και τήν τοποθέτησιν των εις τήν άγοράν σχετικώς πρώιμα.

Τελευταίως παρατηρήθη η τοποθέτησις εις τήν Έύρω πώλην άγοράν προϊόντων του είδους αυτού παραχθέντα εις χώρας με ψυχρόν κλίμα δηλ. έπετεύθη ώρίμανσις ένωρίτερον των ίδιων μας. Η έρευνα αποδεικνύει ότι ταύτα προήχθησαν εις θερμοκήπια και μάλιστα λειτουργούντα δια τεχνικής θερμάνσεως.

Διάφορα παρατηρήσεις που έσοχομε μās επιτρέπονσι να εισηγηθώμεν άλλα και να προβώμεν εις τήν κατασκευήν θερμοκηπίων εις περιοχάς με ήπιον κλίμα, ως η Νοτιος Χαλκιδική, όπου η ανάπτυξις των φυτων δύναται να πραγματοποιηθή άποκλειστικώς έντός θερμοκηπίων, άνευ τεχνικής θερμάνσεως, στηριζομένη άποκλειστικώς εις τήν θερμοκρασίαν τής ατμοσφαιρας και εις τήν προστασίαν του σκεπαστρού.

Τούτου η σημασία είναι μεγίστη, γνωστού όντος, ότι η όλη έγκατάστασις του θερμοκηπίου, από οικονομικής πλευράς, παρουσιάζει τή μεγαλύτερα δαπάνην εις τός σύστημα τής τεχνικής θερμάνσεως.

Αν ήμετις στηριζόμενοι εις τόν ήλιον μας, εις τός θερμοκλίμα μας, επιτύχωμεν ότι οι άλλοι με τά σύγχρονα τεχνικά μέσα επιτυγχάνουσι, τότε τα προϊόντα μας εύκόλως θά δύναται να συναγωνίζονται τα όμοειδη τοιαύτα των άλλων χωρών, να επικρατήσιν τής αγοράς καθ' όσον θα έχουν μικρότερον παραγωγικόν κόστος λόγω του τρόπου και των μέσων τής παραγωγής των.

Εις τήν περίπτωσιν μας περιοχαί τινές τής Νοτίου Χαλκιδικής δύναται να καταστώσιν ένα τεράστιο θερμοκήπιο με θαυμάσια αποτελέσματα τόσον διά τήν οικονομίαν των άγροτων όσον και διά τήν ένθικην τοιαύτην. Η δαπάνη κατασκευής ένός στρέμματος θερμοκηπίου μόλις φθάνει τάς 50.000—60.000 δρ. ποσόν όπερ δύναται να αποβροσθή έντός 2)ετίας ή 3)ετίας. Η σπουδαιότης των θερμοκηπίων διά τās περιοχάς αυτάς λυει προβλήματα διάφορα και σοβαρά ως π.χ. φέρει μεγάλην εισόδημα επί μακρού καλλιεργητικου χώρου, άπασχολεϊ περισσότερας εργατικας χείρας, άντιμετωπίζει τήν ύφισταμένην στενότητα γής κ.λ.π. Η ένθικη οικονομία έξ άλλων πολλοίς όφελείται έκ τής εύχεροϋς εισόδου συναλλάγματος τουθ' όπερ και επιδιώκομεν. Τήν εργασίαν ταύτην θέλομεν να πιστεύωμεν ότι ως επιδιώκοντες, ήμετις πρώτοι θά παρουσιάσωμεν εις τήν Χαλκιδικήν έφ' όσον δεν μās έμποδίσωσιν οι σκοτεινοί παράγοντες.

Μελέτη Ν. ΠΑΠΟΥΓΕΝΗ Γεωπόνου

Η έκκορηξις των επαναστατικών αυτών κινήματων εις τός υπό των Τούρκων καταχομένης ελληνικής επαρχίας και τά άτιμήματα, άτινα ύπέστησαν οι τουρκικαί φρουραί εις τήν Ηπειρον και τήν Θεσσαλίαν, κατεθρούβησαν τήν τουρκικην κυβέρνησιν, ή τις, βλέπουσα τού δυσχερέτις καταστολήσιν αυτών, απέστειλε προς τούς επαναστάτας τον Φυσάτ έφέντην (1) ως έκτακτον έπίτροπον προς συνενούσιν, ή τις όμως δεν έπετεύθη. Τοιοιτρόπως τός πράγματα κατέληξαν εις τήν διακοπήν των διπλωματικων σχέσεων Ελλάδος και Τουρκίας και τήν ανάκλησιν των πρεσβευτων. Ταυτοχρόνως άγλογαλλικώς και τουρκικώς στόλος απέκλειε τά μακεδονικαράλια. (2)

Καθ' όν χρόνον οι συγκρούσεις των ελληνικών επαναστατικων σωμάτων έγεννηκόντο εις τήν Ηπειρον και τήν Θεσσαλίαν, άλλος Μακεδών πολέμαρχος, ό εκ Ναούσης Τσιάνης Καρατάσιος, άγωνιστής νεαρός κατά τήν επανάστασιν (3) του 1821 και ή η εκ των επιλέκτων συνταγματαρχων του ελληνικού στρατου και ύπασπισής τή βασιλίσσης Αμαλίας, βαρύνων τήν μη επιτευχθείσα εισέτι άπελευθέρωσιν τής ιδιαιτέρας του πατρίδος, μνημων δε του όρκου του πρότον έν Ναυπάκτω άπυθωνόντα κατά τός έτος 1830 ήσαν πατέρα του, κατήρτισε σώμα έξ αξιωματικων και όπλιτων, κυρίως εκ Μακεδονίας, Θεσσαλίας και στερεάς καταγομένοι, με άντικειμενικόν σκοπόν να εισβάλλη εις τήν Μακεδονία και να κηρύξη τήν επανάστασιν. Προηγούμενος είχεν έλθει εις έπισηήν με τούς μακεδονικους κύκλους των Αθηνων και με πλείστους κατοίκους τής Χαλκιδικής Χερσονήσου, ζωηροτάτη δε συγκινησις παρατηρείτο εκεί ως εκ των επικειμένων γεγονότων (4) Η κίνησις όμως αυτη είχε προκάλεισε τās άνησυχίας τής τουρκικής διοικήσεως έν Θεσσαλονίκη, (5) ή τις είχε προβή εις τήν κατάσχεσιν έπιστολων και έφημεριδων, προερχομένων εκ τής έλευθέρης Ελλάδος, διά τήν συλλογήν πληροφοριων περι των τεκταινομένων. Εφοβοϋντο οι Τούρκοι ελληνικήν άπόβασιν εις τήν Χερσονήσον τής Κασσάνδρας και οι άναμνήσεις του άγώνος του 1821 ήσαν ακόμη νοπαί, ή το δε φυσικόν να ήλεκτρίζουν τούς Έλληνας κατοίκους τής Χαλκιδικής. (6)

Προς ματαιώσιν ένδεχομένης αποβάσεως επαναστατικών σωμάτων εις Χαλκιδικήν είχαν αποπλεύσει εκ Θεσσαλονίκης έν βροίον και έν πολεμικόν κότερον, ένα έντοργήσκον περιπολίαν. Ταυτοχρόνως είχε καταπλεύσει εις τήν Μακεδονικήν πρωτεύουσιν τός άγγλικόν ατμόπλοιον «Σπίτφαιρ» κατόπιν διαταγής του λόρδου Στάτφορντ Ρέδσιφ, επί του όποιου θά επιβιβάζετο ό Άγγλος πρόξενος τής Θεσσαλονίκης, ίνα ενεργήση περιουδειαν εις τās άκτάς τής Χαλκιδικής και του Βόλου προς συγκέντρωσιν πληροφοριων, και τήν 16ην Μαρτίου 1854 είχαν άφικηθή και 500 Τούρκοι άτακτοι εκ Κραγιόβρας, οτινας τήν 18ην άνεχώρησαν διά τήν Κασσάνδραν προς φρούρησιν των άκτων. (7)

γματορχης Δημήτριος ή Τσιάνης Καρατάσιος έλι κεφαλής σώματος εκ χιλίων περίπου αξιωματικων και όπλιτων άφίχθη εις τήν νήσον Σκόπελον, παλαιόν όμηγηριον των άρματολων και κλεφτων τής Μακεδονίας, (8) και διαλαθών τήν έπιτήρησιν του έχθρικού στόλου κατώρθωσεν επιβαίνων παντός είδους πλοιαριων νά φθάση τήν 16ην Μαρτίου εις τήν άκροτάτην νησίδα των Βορείων Σποράδων, τήν Κυρά Παναγιά. (9) Εκεί έτελέθη δοξολογία, παρελήθησαν οι σημαίαι των δύο έθελοντικων ταγματων, έξ των οποίων τός σώμα του Καρατάσιου, ώρκίσθησαν οι έθελονταί και άνηγορεύθη ό ιοχηγός ό: άρχιστράτηγος τής Μακεδονίας υπό τās ένθουσιώδεις ζωτοκρανγας των ταρισταμένων. Τήν 17ην Μαρτίου οι επαναστάται, άποπλεύσαντες εκ τής Κυρά Παναγιάς, άφίχθησαν εις τόν ακρόν και ύψηλιον λιμένα του Κουφου τής Χερσονήσου Σιθωνίας. (10)

Προς ύποδοχήν του Καρατάσιου έπελευσαν εκ τής κοπολόως Συκιός (11) οι πρόοικτοι, οι μοναχοί και ιερεί και όλοι οι μενημένοι εις τήν επαναστατικόν κίνημα, και έλατρήθησαν με συγκίνησιν και ένθουσιασμόν τά άπελευθέρωσιν στρατευματα, πλείστοι δε Συκιώτες, άπόγονοι ήρωικών άγωνιστων του 1821, κατέβησαν έθελονταί, ανακοινώσαντες σ'νάμα εις τόν όρχηγόν ότι 110 άτακτοι Τούρκοι, εκ Καρατζόβρας άφίχθέντες εις Συκιάν, άνέλαβον τήν φρούρησιν αυτης. Έναντιον των Τούρκων τουτων άπέστειλεν ή Καρατάσιος άπόσπασμα, τός όποιον συνελήκην καθ' όδόν εκ τουρκικην περιπολον, ή τις, σ'ρούσα άπωλείας, ύπεχώρησε προς Συκιάν άναγγείλασα τās κινήσεις του ελληνικού σώματος. Κατόπιν των άνωτέρω ή Τούρκου άτακτοι ώχωρήθησαν εις τόν περιτειχισμένον αυλόγυρον τής εκκλησίας, καθώς και εις τόν παλαιόν πυργον παρακειμένου λόφου, προκειμένου να άντιμετωπίσωσιν τός προελαύνοντας Έλληνας.

Ο Καρατάσιος, άρχιθεις εις τήν Συκιάν, έξήτησε τήν παράδοσιν των Τούρκων, άνηθέντων δε τουτων, ήρξατο σφοδρός άγών, καταλήξας εις τήν δι' έφόδου κατάληψιν του πυργου και τόν φόνον και τήν αιμαλωσίαν των ύπερασπιστων. Οι περισσότεροι όμως εκ των Τούρκων, οι εύρισκομένοι εις τήν εκκλησίαν, έξηκολούθησαν τόν άγώνα δι' όλης τής ήμέρας, δηλώσαντες εις τόν Καρατάσιον, όταν άντελήφθησαν τός δυσχερές τής θέσεως των και τήν έλλειψιν ένισχύσεως, ότι θά παρεδίδοντο τήν πρωίαν τής επομένης. Φαίνεται όμως ότι κατά τός διάστημα τής νκτός έπεκράτησαν άλλα σκέψεις, διότι όμνί μόνον ήρνήθησαν να παραδοθών τήν έπομένην, αλλά κατέσφαξαν ένα άγιορείτην καλόγηρον, τόν όποιον εκράτων ως όμηρον, ορίψαντες προκλητικώς τός πτωμα του σφαγέντος εκτός του ναου. Η προκλητικότης αυτη των Τούρκων άνερούπισε κοχλάζοντα πάθη και φανατισμούς, ώστε οι επαναστάται έν τή έξάψει των ένέρπησαν τήν εκκλησίαν, ένθα εύρον οίκτηρόν θάνατον οι εκκλειστοί άτακτοι Τούρκοι.

Διά τήν καταγωγήν και τήν δρσιν πλείστων εκ των άνωτέρω πατριωτων βλέπει Ι. Κ. Βασδραβέλλη η ΟΙ Μακεδονία

κεδόνες εις τούς άγώνας τής άνεξαρτησίας. Β. έκδοσις σ. 178 κέ.

(1) Παπαρρηγοπούλου, ένθ' άν, τ. 5' 290 κέ. Λάσκαρη, σ. 72 κέ.

(2) Ο άποκλεισμός των παραλιων τής Μακεδονίας είχεν άνατεθή εις τέσσαρα τουρκικά και δύο αλγυτικακά πολεμικά πλοία, βαρέως έξωπλισμένα, περιπολούντα εις τόν κόλπον τής Κοντέσσας (Όρφανου), και πέντε άλλα πολεμικά, έν των όποιων άγγλικόν δια τόν κόλπον τής Θεσσαλονίκης. Τό ζή, ένθ' άν, σ. 156, ύποσ. 2

(3) Βασδραβέλλη, ένθ' άν, σ. 121 κέ.

(4) Βακαλοπούλου, Νέα ιστορικά στοιχεία για τής επαναστάσεις του 1821 και 1854 στη Μακεδονία, έν Έπει Φίλος. Σχολ. Παν. Θεσο. τ. Ζ (1957) σελ. 74 κέ Τά νέα ταύτα ιστορικά στοιχεία εκ των άρχειων του Υπουργείου των έξωτερικων Γαλλίας και Αστρίας περιέχουν σπουδαία πληροφορία διά τήν έν Χαλκιδική επανάστασιν. Ο Γάλλος έν Θεσσαλονίκη πρόξενος ύποστηρίζει ότι τήν επαναστατικήν κίνησιν όπέθαλεν ή Ρωσία, έξθρικώς διακειμένη προς τήν Τουρκία

(5) Ο Άγγλος συγγραφεύς εις τός έργον του 1885, σ. 89 γράφει τός κατωτέρω επί λέξει «. Τήν 8ην Φεβρουαρίου (1854) επαναστατικόν κίνημα έξεργάγη εις τήν Θεσσαλονίκη, όποτε τά τουρκικά στρατεύματα προσέβαλον τούς επαναστάτας διά των λοχων και ταχώς τούς διεσκορήσαν εις τήν Ηπειρον και τήν Θεσσαλίαν έν τούτοις ήσαι πλέον έπιτυχείς κλπ.». Άλλό και ό Άδαμ. Άδαμαντιου εις τήν Μεγάλην Έλλην. Έγκυκλοπαίδειαν (τόμ. 12 σ. 620 γράφει τός εξής «αργότερον τώ 1854 έξεσπρήν πάλιν μικρότερα επανάστασις εις τήν Θεσσαλονίκη, επ' εύκαιρία του Κρμαϊκού πολέμου, άλλο ταχώς κατεπνίγη υπό τής τουρκικής διοικήσεως.». Περισσότερων στοιχείων στερούμεθα, μās φαίνεται όμως περιεργον πώς τοιοϋτον σημαντικό γεγονός, άν πράγματι συνέβη έν τή πηλη τής Θεσσαλονίκης, παρεσιώπηθη εις τός εκθέσεις των προξενων.

(6) Εις τός ύπουργικόν συμβούλιον ό ύπουργός τής παιδείας Βλάχος άνεκοίνωσε πληροφορίας, παρασχεθείσας αυτω υπό άγιςκρειτων μοναχων ότι εις τός Άγιον Όρος και τός περίε συγκεντρούνται όπλα και πολεμικόν υλικόν Καραολίδου, ένθ' άν, σ. 486

(7) Εκθέσις του Γάλλου προξενου, ύπ' αριθμ. 2 και 8 άνωτ. σ. 75 κέ.

(8) Βασδραβέλλη, ένθ' άν, σ. 162 κέ. Βλέπε και Άχιλ. Καραβιά, Πατριωτικά, Αθήνα 1902, σελ. 54 κέ και Π Σ τ ά μ ο υ, Σύνοψις των ύπερ τής έλευθερίας ήρωικών τής Χαλκιδικής άγώνων, σελ. 15 κέ.

(9) Εφημ. «Αών» ύπ' αριθ. 1463|855|1854, ένθα εκθέσις του στρατιωτικού λατρού Ι. Μοδινοϋ, που ήκολούθη τός σώμα του Καρατάσιου, Βλ. και Π. Σ τ ά μ ο υ, ένθ' άν.

(10) Η εκθέσις του Γάλλου προξενου τής Θεσσαλονίκης με χρονολογίαν 24|4|54 άναγράφει ότι τήν 20 Μαρτίου 1854 άπεβίβασθησαν πλοισιν του άκρωτηριου Δράκοντος 2-3 χιλιάδες Έλληνων και ότι κατέλαβον τήν Συκιάν. Η πληροφορία περι του αριθμου των αποβιβασθέντων άπεδείχθη ύπερβολική.

(11) Η οτάσις του άμερικανικού τύπου και τής άμερικανικής κοινής γνώμης όηπρησε εύμενής έναντι του ελληνικού άγώνος του 1854. Η έφημερίς έγραφε τήν 30|4|1854 ότι 1500 περίπου Έλληνες άπεβίβασθησαν εις Συκιάν πλησιον του Άγιου Όρους, που είναι έν άπό τά Ιερώτερα βουνά τής Ελλάδος. Ο γενναίος Καρατάσιος άπηύθυνε εκκλήσιν προς τούς Έλληνας κλπ. (Μακεδονικά, τ. Γ' σ. 156 κέ). Ο δε έν Αθήνας Άγγλος πρεσβευτής τήν 2|5|54 έγραφε εις τός ύπουργείον των έξωτερικων τής Άγγλίας ότι δύναμις 3000 έθελοντων ένεφανίσθη εις γειτονίαν τής Θεσσαλονίκης κτλ. Είχεν άνακοινωθή πρό μηνών ότι βαθμιαώς έσχηματίζετο πολυπληθές σώμα εις Άγιον Όρος, ότι ό Καρατάσιος εύρίσκετο εις σ

ΣΠ. ΖΩΔΙΑΤΗΣ

Όστις επιθυμεί να λάβη έν τευχίδιον με τήν σειράν των άρθρων «Τό Κήρυγμα τής Κυριακής» δλοκλήρου του προηγούμενου μηνός, ή τός κατά Ιωάννην Εύαγγέλιον εις άπλην νεοελληνικήν μετάφρασιν, άς μās γράψη εις τήν διεύθυνσιν: Δημοσιεύσεις Ο ΣΠΟΡΕΥΣ, Γραμμα τουβυρις 387, Αθήναι.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Ν. ΤΣΟΥΓΚΡΑΝΗΣ ΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται εις ιατρείον του ΕΓΝΑΤΙΑΣ 74 Παραπλεύρωσ Φαρμακείου Παπαποσιδίου. Από 4-7 μ.μ. ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΩΝΤΙΝΟΣ ΧΡ. ΤΖΕΛΕΠΗΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ

Επιμελητής Δημοτικού Νοσοκομείου Τσιμαχί 119-Διαγώνιος ΤΗΛ. 72-270 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΕΞΟΦΩΝ Ι. ΧΑΤΖΗΣΑΡΑΝΤΟΣ ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ

ΑΡΙΣΤΕΙΔΟΥ 9 ΑΘΗΝΑΙ

εννόησιν με τός σώμα τουτο, ότι πρόκειται περι ελληνικής έπιθέσεως κατά τουρκικού έδάφους, αλλά δεν άνεμενετο σοβαρόν αποτέλεσμα εκ τής τολατής εισβολής κ.λ.π. Άνωτ. σελ. 180 κέ.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εις τός έπόμενον

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΕΝ ΠΟΛΥΓΥΡΩ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
Βαλαωρίτου 34
Τηλεφ. 79 025

ΜΕΛΟΣ ΤΗΣ ΕΝΩΣΕΩΣ: Ι.Α.Ε.Τ.Β.Ε.

ΕΤΗΣΙΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ίδιωτών δρχ. 60
Δήμων και Κοινοτ. > 150
Νομικών προσώπων > 500
Τραπεζών Έταιριών > 500
Έξωτερικού (ἀεροπορικών) δολάρια 15

ΟΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ

Γενικά ζητήματα δωρεάν.
Διακηρύξεις, πλειστηριασμοί
τό χιλιοστόμετρον δρχ. 1.30, Διαφημίσεις 0.60.

Χειρόγραφα, δημοσιευόμενα ή μή, δέν επιστρέφονται
Υπεύθυνος: ΝΙΚ. ΓΕΡΟΧΡΙΣΤΟΣ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ

ΑΝΟΡΘΟΓΡΑΦΙΕΣ

Πρίν από ένα μήνα πήρα από κάποιον Αμερικανό φίλο μου ένα γράμμα τοῦ ὁ ποίου ἡ ἀρχὴ εἶχε ὡς ἑξῆς: «Σὲ συγχαίρω διότι τὰ Ἀγγλικά σου εἶναι ἑξελαντ. (Ἐξελαντ) σημαίνει «ἐξαιρετικά», καὶ ἡ σωστή του ὀρθογραφία εἶναι με δύο «λ» ἔνω ὁ φίλος μου τὴν ἔγραψε με ἕνα). Στὸ τέλος δὲ τοῦ γράμματός του μοῦ ἔγραψε παραδόξως, χωρὶς κανένα ὀρθογραφικὸ λάθος, Ἑλληνικά: «Θὰ περιμένω ὄλα τὰ νέα σου». Ἐπειδὴ ἦταν τύπος ποῦ τοῦ ἄρρασαν τ' ἀστεία, τοῦ ἀπαντῶ: «Τὰ Ἑλληνικά σου εἶναι ἑξελαντ (με δύο «λ») ἔῳ τὰ Ἀγγλικά σου εἶναι μόνον ἑξελαντ (μ' ἕνα

«λ»). Ἦθελα νὰ τοῦ πῶ ὅτι στὴ γλῶσσα του ἀνορθογραφεῖ, ἐνῶ στὴν Ἑλληνικὴ τὰ καταφέρνει περίφημα. Ὁ φίλος μου τὸ κατάλοβε κι' ὅταν πρὸ ἡμερῶν τὸν συνήτησα μοῦ εἶπε: «Θαυμάζω τοὺς Ἑλληνας φοιτητὰς τῆς Ἀμερικῆς ποὺ καὶ στὴ γλῶσσα μᾶς διορθώνουν». (Ἦταν μεγάλο τὸ κοπιμέτο του, ἀλλὰ τὸ δέχτηκα με κάποια ὑπερηφάνεια).

Τὰ κοπιμέτα ὅμως πρόβει ν' ἀνταποδίδονται καὶ εἶμαι εὐτυχῆς ποὺ σήμερα μοῦ δίδεται ἡ εὐκαιρία νὰ ἐξυψώσω τὸ φίλο μου, ποὺ τόσο τὸν εἶχα ταπεινώσει.

Σήμερα λοιπὸν πήρα ἕνα γράμμα ἀπὸ κάποιον Ἑλληνα φοιτητὴ τοῦ πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Ἐκτὸς τῶν ἄλλων μοῦ ἔγραψε: «Εἶναι ἀλήθεια ὅτι ἡ φοιτητικὴ ζωὴ εἶναι πολὺ οκληρῆ, ἀλλ' «ὄλλα» πρέπει νὰ τὰ ὑποστή κανεὶς προκειμένου νὰ φθάσῃ στὸν ἐπιδιωκόμενο σκοπὸ»

Ἀρχίζω νὰ ἔχω τύψεις συνειδήσεως... Κάτι πρέπει νὰ κάνω. Γράφω ἀμέσως στὸν Ἀμερικανὸ φίλο μου: «Τὸ λάθος δὲν ἦταν δικό σου. Κάποιος Ἑλληνας σοῦ... ἔκλεψε τὸ «λ» καὶ τὸ «ὄλα» τὸ ἔκανε «ὄλλα». Δὲν νομίζεις λοιπὸν ὅτι καὶ σὺ θὰ μπορούσες νὰ μᾶς διορθώσῃς τὴ στιγμὴ ποὺ μοῦ ἔγραψες στὸ τελευταῖο σου γράμμα ὅτι «θὶ περιμένω ὄλα τὰ νέα σου» με τὴν λέξι «ὄλα» σωστά;»

Καὶ τώρα ἀπαντῶ στὸν Ἑλληνα φίλο μου ὅχι με γράμμα (γιὰ νὰ μὴ θυμώσῃ, διότι ἐμεῖς, ἰ. Ἑλληνας εἴμεθα πὸ εὐέτατοι ἀλ' τοὺς Ἀμερικανούς.) ἀλλ' ἀπὸ τὴ στήλης τῆς «Φωνῆς»: «Μὴ λυπῶσαι φίλε μου γιὰ τὸ λάθος ποῦ ἔγινε. Ὅλα διορθώθηκαν Πῆρον τὴ λέξι τοῦ Ἀμερικανοῦ «ἑξελαντ» τῆς ζεστάνα - με τὴ δική σου «ὄλλα», ἔβαλα κι' ἕαν... διερμηνέα γιὰ νὰ... μεταφράσῃ τὸ «λ» τὸ Ἑλληνικὸ σ' Ἀγγλικά, κι' ἐπομένως «οὐε γάτα οὐτε ζημιά». Ἄλλωστε θὰ θυμῶσαι κι' ἀπ' τὴ Φυσικὴ τοῦ τοῦ γυμνασίου ὅτι «οὐδὲν γεννᾶται, οὐδὲν κατατρέφεται ἀλλὰ τὰ πάντα μεταβάλλονται». Νὰ λοιπὸν μιά... χειροπιαστὴ ἀπόδειξι τῆς θεωρίας αὐτῆς: Ἐὰν τὸ «λ» ποῦ... ἔφαγε ὁ Ἀμερικανὸς καταστρέφονταν, δὲν θὰ ὀπῆχε ὡς περισσεύμα στὴ δική σου λέξι. Κι' ἂν πάλι ἔχεις τὴν ἐντύπωσι ὅτι τό... γέννησε, ἀπατάσαι. Σὲ πληροφοροῦ, με ἀπόλυτη βεβαίωτητα, ὅτι ὁ Ἀμερικανὸς σοῦ τὸ χάρισε, παρ' ὄλο πὸν τό... ἔφαγε πρῶτα. Βλέπεις τὸ μὲτέβαλε ἢ μᾶλλον θέλησε νὰ τό... μεταφράσῃ πρίν, γιὰ νὰ μὴ φανῇ πολὺ ἀγενῆς καὶ νομίσῃς ὅτι οἱ Ἀμερικανοὶ μᾶς προσφέρουν ἀχρηστὰ πράγματα...»

Ὁ ἐπίλογος τῆς ἱστορίας αὐτῆς θὰ εἶναι μικρός: Ὁ λοι μᾶς κάνουμε ὀρθογραφικὰ λάθη κι' ἂν ρωτήσῃτε καὶ μένα ποῦ... στραπατσάρια τοὺς φίλους μου δὲν πέφτω πὸ κάτω. Ἦσως μάλιστα ἂν ψάξετε στὸ κείμενο αὐτό, κάτι θὰ βρῆτε. Ἐπιζῶ ὅμως ὅτι θὰ φανῆτε πὸ εὐγενεῖς ἀπὸ μένα καὶ δὲν θὰ θελήσετε νὰ με κοινολογήσετε, ἂν λάβετε βέβαια ὑπ' ὄψιν σας καὶ τὰ τυπογραφικὰ λάθη...
X. Γ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΑΡΑΒΕΛΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ-ΠΑΘΟΛΟΓΟΣ
Ἐγνατίας 87-Τηλ. 11473.
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Ο ΑΙΜΙΝΗΣΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΣΟΚΡΑΤΗΣ

Τοῦ κ. ΣΤΕΦ. ΚΟΤΣΙΑΝΟΥ

Ἐδιάβασα στὶς ἐφημερίδες ὅτι προχθὲς τελέσθηκε στὴν Ἀρναία πάνδημο μνημόσυνο τοῦ ἀειμνήστου Μητροπολίτου Ἱεροσοῦ καὶ Ἀγίου Ὁσίου Σωκράτους. Ἡ εἴδησις αὐτὴ ἔφερε στὸ νοῦ μου τὴν μεγάλη φυσιογνωμίᾳ τοῦ ἑκλεκτοῦ αὐτοῦ Ἱερέρχου. Ἦταν πράγματι κληρικὸς ἀνώτερος με βαθειὰ καὶ πολυμερῆ φόρφωση, με πλοῖσια ἠθικά προσόντα, με ἀρτιωιὰ τῆς θεολογικῆς κατάρτισις. Ἀλλὰ καὶ κάτι περισσότερο, ὀλίγο δὲ σπάνιο γιὰ τὸ κλήρος: Πέραν τῶν σενῶν ὀριῶν τῆς θεολογίας ἦτο ἐγκρατέστατος στὴν ἱστορία τῶν θρησκευμάτων, στὴν ψυχολογία τῆς θρησκείας καὶ τὴν φιλοσοφία τῆς. Μιᾶ ἐμβριθῆς ἀνάλυσις τῶν γνωμῶν του γιὰ τὴ φύσι τῆς θρησκείας, τὴν ἀλήθειά της καὶ τὴν ἀξία τῆς ἀποτιπυμένη στὴ «Χριστιανικὴ Ἠθικὴ του.» βιβλίο ἀξιόλογο, μοῦ εἶχε κάμει ἐξαιρετικὴν ἐντύπωσι.

Ἀλλὰ παράλληλα πρὸς τὰ προτερήματα τοῦ ὁ Μητροπολίτης αὐτὸς ἦταν καὶ ἄνθρωπος δράσεως, με συνειδητοῦ τῆς κοινωνικῆς ἀποστολῆς τοῦ Χριστιανισμοῦ. Ὑπῆρξε ἀκάματος ἐργάτης: κάθε ἐκπολιτιστικῆς ἐργου στὴν περιφέρειά της Ἀρναίας καὶ δικαίως εἶχε ἀποσπάσει τότε τὴν εὐγνωμοσύνη τοῦ ποιμνίου του. Αἶ δωρεῆς του σὶδ 1939 (παράδειγμα πρὸς μίμησι) γιὰ τὴν δωσιμασίαν τῶν συστάσιν φιλαρμονικῆς καὶ γιὰ τὴν κατασκευὴ λουτρῶν στὴν Ἀρναία, ἀπεδείκνυαν τὴ φωτισμένη ἀντίληψη καὶ τὴν εὐρύτητα τῶν ὀριζῶν του.

Τὸν Αὐγούστο τοῦ 1939, περαστικὸς ἀπὸ τὴν Ἀρναία, τὸν ἐπεσκέφθηκα, γιὰ τελευταία φορὰ στὴν Μητρόπολη. Μοῦ δέχθηκε ἐγκάδοια. Μοῦ μίλησε τότε με ζέση γιὰ τὸ ζήτημα τῆς συγγραφῆς τῆς ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς. Τὸν λυποῦσε κατὰ κράτος τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Χαλκιδικὴ με τὸν σπουδαιότατο ὀλο πὸν διεδραμάτισε τὴν ἀρχαία ἐποχὴ, με τὴν ἐνδιόφρουσα ζωὴ τῆς: κατὰ τὴν Φραγκοκρατίᾳ με τὴν ἀξιόλογο δράσι της κατὰ τὸν χρόνον τῆς Τυροκοκρατίας καὶ τῆς σπουδαίας συμβολῆς της στοὺς ἐπαναστατικὸς γιὰ τὴν ἐλευθερία ἡ γῶνας, δὲν εἶχε βρῆ (καὶ δυστυχῶς δὲν τὸν βρῆκε ἀκόμα) τὸν Ἱστορικὸν τῆς.

Εἶχε πρίν ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ὁ ἴδιος ὁ Μητροπολίτης ἀναλάβει τὴν πρωτοβουλίᾳ τῆς ἐκδόσεως ἐνὸς εἰρησίου «Ἡμερολογίου» ὅπου θὰ συγκεντρωθῆσαν κάθε τι σχετικὸ με τὴν ἱστορία, τὴν Λαογραφία κ.λ.π. τῆς Χαλκιδικῆς: καὶ μάλιστα εἶχε ἐκδοθῆ καὶ ἕνα τεῦχος ἀλλὰ δυστυχῶς ἡ προσπάθεια αὐτὴ ἡ τόσο ἐπιπαινετὴ δὲν βρῆκε τὴν ὀλο στήριξη ποὺ ἔπρεπε καὶ δὲν ἐκαρποφόρησε.

—Ἐχομε ὄλοι τὴν ὀλο χρέωση, μοῦ εἰτόνιζε, νὰ ἐρευνησομε γιὰ τὴν συλλογὴ στοιχείων καὶ νὰ τὰ φέρνωμε στὴν δημοσιότητα, τὴρα μάλιστα ποὺ ἡ Χαλκιδικὴ διαθέτει καὶ δημοσιογραφικὸ Βῆμα (ἐκδίδονταν τότε ἡ ἐφημερίδα «Πρωτοπόρος») τὰ στοιχεῖα αὐτὰ θὰ ἀποτελέσουν τὰ πρῶτα ὀλικὰ με τὰ ὀποία θὰ ὀρθωθῆ τὸ οἰκοδόμημα τῆς ἱστορίας τῆς Χαλκιδικῆς. Ἦταν μιά ἐκκλήσι τοῦ Σεβασμιῶν Ἱερέρχου ποὺ καὶ σήμερα ἀκόμη πρέπει νὰ ἔχη τὴν ἀπήχησὴ της.

Ἡ Ἀρναία δικαίως καὶ ἀπὸ καθῆκον τιμᾶ τὴ μνήμη

ΠΑΛΗΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

«Ντὰς γύρζαν» τοῦ Λύκου»

Ὁ Χειμῶνας ἦταν πρῶτος ἐκείνη τὴ χρονιά καὶ τὸ κρῦο τσοχτερό. Χιόνια τὸ ἔνα διαδέχονταν τὸ ἄλλο καὶ ὁ κόσμος ὄλος στὸ χωριὸ ἦτον κλεισμένος στὰ σπίτια καὶ στὰ καφενεῖα.

Μονάχα ἕνα «ἰσνάφ», ἡ παρὰ τῶν γνωστῶν κυνηγῶν τοῦ χωριοῦ, ἦταν στὶς χαρῆς του Καιρὸς ταμὰ γιὰ τραγὰ «ζλάπια» θὰ ἦταν στὴ διάθεσι τοῦ. Σχηματίστηκε, λοιπὸν ἡ συντροφιά, με ἀρχηγὸ τὸ Στέργιο, ποὺ ὄλοι τὸν ἀνεγώριζαν ὡς τὸν πὸ δυναμικὸ καὶ πεπειραμένο.

Ἐθ' ἦταν ἀπάν' ἀπὸ δέκα. Γερά τουφέκια ὄλοι του, διαλεχτοὶ καὶ δοκιμασμένοι με τὰ καλύτερα ὄπλα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, με ὄλον τὸν «ταπχανῆ» καὶ σκυλιὰ κουπόδια καὶ ἄλλα εἰδικὰ γιὰ τὰ τραγὰ τὰ ζλάπια.

Οἱ λαγοὶ δὲν λογαριάζονταν, γιὰ τὸ κυνηγι τοῦ ἦταν συνηθισμένο καὶ κάθε ἐποχῆ. Αὐτοὺς τοὺς χτυποῦσαν ἀν κατὰ τύχην βρισκόσαν στὸ διάβα τους. Πῆραν καὶ δυὸ ἄλογα ποῦ φόρτωσαν τὰ σῆα τους. Τὰ τροβὰδια με τὸ «ζαϊρῆ» ψωμιά καὶ

φαγιά, τὶς μοῦκλες με τὸ κρασί καὶ τὸ ρακὶ καὶ τὸ ἀπαραίτητο ποτιὸ «τὴ ταυτοῦρα» τὸ καλύτερο πυροκὸ γιὰ τὸ τρανὸ τὸ κρῦο, τὰ κοπαρὰ καὶ τὰ πατατοῦκια τους καὶ γιὰ κάθε ἐνδεχόμενο, γιὰ κανέναν «χατὰ» δυστύχημα, ἔβαζαν καὶ τὴν «ἀστόχια μοῦρα».

Ἐπὶ τὰς ἀρχαίας καὶ τὰ γρούσια καὶ ὄλοι ἄλλο κυνηγι θὰ βάρεναν. Καὶ ξεκίνησαν ὄλοι μαζὺ με γέλια, χάχανα καὶ πειράγματα.

Ὅταν ἔφτασαν στὸ μέρος ποὺ εἶχαν ὀρισει, ὁ Στέργιος, ὡς ἀρχηγός, τοποθέτησε τὸν καθένα σ' ἀνάλογο πόστο, σύμφωνα με τὴ δυναμικότητα καὶ τὰ προσόντα στὰ διάφορα περάσματα καὶ τὰ καρτέρια καὶ ὄρισε καὶ τὴν «παγὰρα» γιὰ τὸ ταβατοῦρ ποὺ ἔπρεπε νὰ γίνῃ, νὰ ξεσηκωθοῦν τὰ ζλάπια. Τὸ χουγιαχτὸ καὶ τὸ σκιάξιμο ἦταν ἀπαραίτητο νὰ γίνῃ καὶ διαλέχθησαν γιὰ τὴν τὴ δουλειὰ οἱ πὸ παρακατνοὶ ἀπ' τὴ παρὰ καὶ οἱ νεώτεροι.

Πρῶτα ἐξεπτάχηκε μιὰ ἀλποῦ, στὸ καρτέρ' τοῦ Θανάσ' καὶ τὴ βάρεσε με τὸ πρῶτο. Συνέχεια με τὶς φωνῆς τῆς παγὰρας βγῆκε ἕνας γρούναρος με κάτι δόντια τρανὰ ἀνὰ κέρατα. Περνάει ἀπ' τὸ Μῆστο, τοῦ ριχ' δὲν τὸν πετυχαίν' οἱ ἀγριεμένους τραβῆει σὺν σφουνας στὸ πέραςμα ποὺ εἶχε τὸ καρτέρι τοῦ ὁ Μανώλης. Αὐτὸς τάχασε γιὰ μιὰ σισγιμ, δὲν πρόφτασε νὰ ριξ' ἀλλὰ εἶχε τὴν ἐτοιμότητα νὰ πιασῆ ἀπὸ μιὰ ἀγριελιά. Κρεμόνταν ὄμως τὸ παλτό του ὡς κάτω καὶ τὸ γουροῦν' στὸ πέραςμα με τὴ φόρα, τὸ ἔκανε κομμάτια με τὰ φοβερά δόντια του, χωρὶς αὐτὸς νὰ πόνη τίποτα. Πιὸ πέρα ὄμως ὁ Μιλτιάδης τὸ χτύπησε.

Τὴ πρῶτὴ μέρα δὲν εἶχαν τίποτε ἄλλο καὶ τὸ βράδυ πῆγαν νὰ κοιμηθοῦν σὲ κάποιον Τουρκομαχαλά ποὺ ἦταν πὸ κοντίτερα ἀπ' τ' ἄλλα χωριά.

Ἐκεῖ οἱ Κονιάρδες ποὺ ἦταν γνωστοί, τοὺς περιπρήθησαν καὶ ὁ Ἰμάμης τοῦ Μαχαλά πῆρε στὸ σπῆτι τοῦ τὰ δυὸ τσορματζόπαιδα τὸν Μιλτιάδη καὶ τὸν Μανώλη τὶς ἄλλες μέρες ποὺ κυνηγούσαν, χτύπησαν ἄλλα δυὸ γουροῦνια καὶ δυὸ ὄλλες. Τὴ τελευταία ὄμως μέρα εἶχαν μιὰ τρανὴ ἐπιτυχία. Ἐταν τρανὸ λύκο, ποὺ ὄπως ἔλεγαν οἱ χωρικοὶ γύρω τοὺς ἔκανε τρανὲς ζημίες σὲ πρόβατα, γίδια καὶ ἄλλα «πράματα».

Ὅν ἔγδαραν καὶ πῆραν τὸ τομάρι του μοζὺ τους. Γύρισαν στὸ χωριὸ, μοῖραστῆκαν τὰ γουροῦνια καὶ τὸ τομάρι τοῦ λύκου τὸ ἔδωκαν στὸν πὸ φτωχὸ τὸν Ἀντώνη.

Ἐπὶ τὴν ἐποχὴ ἐκείνη ἡ συνήθεια ὀποιος σκότωνε λύκο τὸ τομάρι του νὰ τὸ γεμίζει χορτάρι καὶ νὰ τὸ βάζῃ με τέτοιον τρόπο ποὺ νὰ φαίνεται σὺν ζωντανός. Τὸν περνοῦσαν βύτερα ἕνα τρανὸ ἔξολο καὶ τὸν γυροῦσε στὰ σπῆτα σ' ὄλο τὸ χωριὸ. Κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο τὸν ἔφκιασε καὶ ὁ Ἀντώνης.

«Ἐδοῦν γιὰ τοῦ λύκου ποὺ θάτρουγι τὰ ζωντανὰ σας κὶ τώρα θὰ γυρζ' ἀξένοιαστα.» φώναξε ὁ Ἀντώνης καὶ ὄλα τὰ σπῆτα, γεωργοὶ, τοιο ὑπάνηδες καὶ ὄσοι εἶχαν ζῶα ἔδιδαν λεφτὰ, γέμμα, τυριά καὶ ὄτι εἶχε ὁ καθένας. Ἦταν δὲ γραφικὴ ἡ παράταξ' ποὺ συνῶδευε τὸ λύκο.

Παιδιά ἕνα σωρὸ τριγύρω, χτυποῦσαν ἕνα τενεκὲ καὶ φώναζαν σὺν κράχτες γιὰ νὰ βγῆ ὁ κόσμος. Καὶ ὁ Ἀντώνης στὴ μέση με τὸ «μπαῖρα-κόλυκο» καμαρωτός, βάζιζε, σιγά, σιγά, σὺν παλῶς ἠρώας τοῦ παραμυθιοῦ.

Αὐτὸς ὁ λύκος ὄμως εἶχε κὶ ἄλλες περιπέτειες. Τὸν πῆρε ἕνας Λειβαδιώτης καὶ δῆθεν ὅτι τὸν σκότωσε ὁ ἴδιος, μάζεψε κὶ αὐτὸς κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ συνέχισε ἕνας Γαλαρινωτής.

Ἀπ' αὐτὰ τὰ γυρίσματα εἶχε τὸ μεριδιὸ του κὶ ὁ Ἀντώνης.

Αὐτὸ μαθεύτηκε στὸ χωριὸ κὶ ὁ Ἀγγελος, γνωστός χορρατατζῆς εἶπε: «Μωρὲ τυχερός λύκος, τέτοια παράταξ' ὄβτε τοῦ Δεσπότη» ἔκαναμ καμιά φορὰ». ΣΤ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

Ἐλήφθησαν αἱ συνδρομαὶ τῶν κάτωθι φίλων ἀναγνωστῶν τῆς ἐφημερίδος μας, τοὺς ὀποίους εὐχαριστοῦμεν.

Ν. Μουσιανῶν: οἱ κ.κ. Φ. Χατζηϊορδάνου, Εὐάγγ. Παπανικολάου, Βασ Παπὸγλου, Ἀθαν Μάνιος, Δημ. Τερτιλικός, Ἀν Στεφάνου, Δημ. Παπαδόπουλος, Ἰωάν. Πανταζῆς, Στ. Κουβράκης, Εὐθῶμ. Παπαλεωνίδης, Κλ. Ἀλπάνης, Εὐστρ. Δεσποτῆς, Τρ. Ἀλεξάνδρου.

Ν. Τριγυλιῶν: οἱ κ.κ. Κληρονομοῦ Εὐγενίδου, Ἀναστ. Κάμπας, Ἀβρ. Τσίνογλου, Στυλ. Γλαράκης, Νικ. Καλαμπούκας, Χρ.σφ. Μπουλάκης, Ἀλεξ. Χαρίσης, Ν.κ. Πασαλῆς, Ἀθαν. Μουλωνᾶς, Δημ. Παπαρουκτοῦς, Μερσινᾶς Χρ. Ἀναστ. Μῆστον, Δημ. Γκλάβας.

Ἐλαιοχωριῶν: οἱ κ.κ. Κρητικὸς, Ἀθ. Τσάπουρας, Βασ Μπανόβας, Εὐστρ. Κυριακέλης, Ἀθαν. Μπούρδας.

Ν. Συλλάτων: οἱ κ.κ. Σα. Ραφιανός.

Λακκώματος: οἱ κ.κ. Ἀναστ. Καμπούρης, Δημ. Κατιγκᾶς, Ν. Γωνιάς ο.κ. Νικ. Μπαρμουνῆς.

Ν. Καλλικρατείας οἱ κ.κ. Χαρ. Πασαλῆς, Γεώρ. Ἀραμπατζῆς, Κων. Τολοπούλου, Ἀλεξ. Καριώτης, Νικ. Καϊζηλέωντας, Εὐστρ. Ζεβγίνης, Ἐμμ. Ἐμπορος, ὄββας Σαρούπουλος, Ἀναστ. Κανάκογλου.

Ζωγράφου: οἱ κ.κ. Ἰγν. Παπαδόπουλος, Γεώρ. Μηνάγλου.

Διονυσίου: οἱ κ.κ. Ἀθαν. Ντότσιος, Ἀντ. Ἀθωνίδης, Ἰωάν. Κύρπος, Ἀθ. Δεραμπαῆς, Ἡλίας Παληόκας, Θ. Θεοδωρίδης.

Ἀγ. Μάμαντος: οἱ κ.κ. Γεώρ. Μουχτιδιώτης, Χαρίλ. Μπαοσλῆς, Ἰωάν. Σαμαρᾶς.

Ἀμερικῆς: οἱ κ.κ. Γρηγ. Παπανικολάου καὶ Δημ. Λόγκν Θεοσβίτικος: οἱ κ.κ. Ἰωάννης Ζαμπούλης, Π. Σάλιαρης Γ. Ἀποστολάς.

Παλαιοχωράς: οἱ κ. Γεωργ. Καλύβας.

Κρήμυνης: οἱ κ. Δημ. Βογιατζῆς.

Πολυγύρου: οἱ κ.κ. Ν. Σάλτης, Δημ. Λειβαδιώτης καὶ ἡ κ. Αἰκατ Τζαφέρη.

Καλυβῶν: ὁ Ἀριστ. Λεοτῆς Παλαιοχωριῶν: οἱ κ. Ἐλευθ. Μακαρόβος.

Παλαιοκόμης—Σερρών: Τασοῦλα Ἀποστολά.

Στανού: οἱ κ. Ἀστ. Μοσχόπουλος.

Ν. Μαμαρᾶ: οἱ κ. Π. Ριπῆς, Ἀγ. Προδρόμου: οἱ κ. Χρ. Γεροβασιλείου.

Γαλατιστής: οἱ κ. Ἰωάννης Μπάτσιος.

Ἀθούτου: οἱ κ. Γεώργ. Θεοχαρίδης.

Κοινοτήτης: Ζωγράφου Ἀγ. Προδρόμου

τοῦ μεγάλου τῆς Δεσποτῆς. Καὶ ἡ δικὴ μου σκέψη γιὰ μᾶτι ἐυλόβεια, τούτῃ τῇ σιγμῇ στοίφεται πρὸς τὸν αἰόδιμον Ἱερέρχην. Αἰώνια του ἡ μνήμη.

ΣΤΕΦ. Α. ΚΟΤΣΙΑΝΟΣ

ΤΟ ΚΑΘΗΚΟΝ ΜΑΣ

Χθὲς τὸ πρῶτ' εἶχα μιὰ παρᾶξενη ἐπισκεψὶ στὸ γραφεῖο. Ἦρθε ἕνα γεροντάκι ποὺ γιὰ νᾶμαι εἰλικρινῆς δὲν θυμῶμουν νὰ τὸ εἶχα ξαναδεῖ καὶ ἀφοῦ με ρώτησε πρῶτα καὶ με ἕνα ὄπως κάπως ἀσθηρὸ ἂν εἶναι ἐγὼ ὁ κ. Τάκης, κάθησε σὲ μιὰ καρέκλα καὶ ἄρχισε νὰ μοῦ λέει τὸ ἑξῆς. Μιὰ ποὺ τώρα τελευταία ἄρχισες καὶ σὺ νὰ γράφῃς καὶ στὴν ἐφημερίδα, νὰ γράψῃς: τώρα καὶ γιὰ τὰ Χριστούγεννα ποὺ ἔφθισαν σχεδόν.

Τὶ νὰ γράψω παπούλη μου; γιὰ τὴ Γέννησι τοῦ Σωτήρος; αὐτὸ τὸ ξέρουν ὄλοι μὰ καὶ ἡ ἐφημερίδα μόνη της πάλι θὰ γράψῃ, ἐπομένως δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ γράψω κι' ἐγὼ.

Μοῦ φαίνεται, μοῦ ἔνα λέει καὶ μάλιστα σὲ ὕψηλὸ τόνο τὸ γεροντάκι, ὅτι ἐσὺ δὲν πέρνεις εὐκόλα φωτιά. Ἐγὼ σοῦ λέω καὶ κατάλοβέ το καλά, νὰ γράψῃς τώρα ποὺ εἶναι Χριστούγεννα νὰ βοηθηθοῦν ἐκεῖνοι ποὺ ἔχουν ἐκείνους ποὺ δὲν ἔχουν.

«Ἄ... τώρα κατάλαβα τοῦ ἀπάντῶ ἐγὼ. Μὰ κι' αὐτὸ παπούλη μου τὸ ξέρουν ὄλοι.

Μὰ δὲν εἶχα προλάβει νὰ τελειώσω τὴν τελευταία μου λέξι καὶ τὸ γεροντάκι εἰςσηκωθεῖ κι' ὄλα ἀπὸ τὴν θέσι του καὶ βρισκόταν στὴν πόρτα. Εἶχε φύγει ὄπως εἶχε ἔρθει ξαφνικὰ καὶ χωρὶς νὰ χαιρετίσῃ...»

* * * Ἀλήθεια σὲ λίγες, σὲ πολὺ λίγες μέρες πλησιάζουν τὰ Χριστούγεννα. Σὲ λίγες μέρες οἱ καμπάνες τῶν ἐκκλησιῶν θὰ σημάδουν χαρμόσυνα γιὰ ν' ἀναγγελοῦν στὸ κόσμῳ ὄλον τὸν ἔρχομὸ τοῦ Σωτήρος, τὴ Γέννησι τοῦ Χριστοῦ. Τὴν ἡμέρα αὐτὴ θὰ δώσομε ὄλοι μᾶς τὸ φιλικὸ τῆς ἀγάπης. Μὰ μαζὺ με τὸ φιλικὸ τῆς ἀγάπης ἄς ρίξουμε καὶ μιὰ ματιὰ γύρω μας, διπλά μας, στὸν πλησίον μας, στὸν συνάνθρωπό μας. Ἄς ρίξουμε μιὰ ματιὰ κι' ἄς δοῦμε πὸς θὰ περάσῃ κι' αὐτὸς τὶς Ἀγιες αὐτῆς ἡμέρες.

Ἄς χτυπήσομε τὴν πόρ

τα τοῦ γείτονά μας κι' ἄς τοῦ προσφέρουμε τὴν βοήθειά μας, ἂν τὴν χρειάζεται. μέσα ἀπὸ τὰ τριόβυθα τῆς καρδιᾶς μας.

Τὶς ἡμέρες αὐτῆς τὰ παιδιὰ μᾶς θὰ καμαρώνονται με τὰ καινούργια τους παπούτσια, με τὰ καινούργια τους ρούχα, με τὰ παιχνίδια τους: ποὺ τοὺς ἀγοράσαμε καὶ μετὰ τὰ θαναμάζουμε εὐχαριστημένοι γιὰ τ

ΟΙ ΕΝΟΡΚΟΙ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΔΙΑ ΤΟ ΚΑΚΟΥΡ(ΚΕΙΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Νικόλ. Γ. Χαλάτης, Παναγ. Άμαραντίδης, Βασίλ. Θ. Θεοδωρίδης, Νικόλ. Κ. Τσιάτσας, Δημ. Α. Παλαμίδης, Θωμάς Γ. Δαμαλάς, Νικ. Α. Τσακνής, Αντώνιος Ι. Ζαρίφης, Σταύρος Άποστολόπουλος, Κων(τίνος) Ι. Στογιάννης, Φιλήμων Έμμανουήλ, Γεώρ. Σ. Έμμανουήλ, Γεώρ. Ι. Μυλωνάς, Χριστόδ. Χλιαράς, Δημ. Ι. Πανέλης, Κοσμάς Μ. Χλιάπας, Αύγουστος Κ. Ζαμπούνης, Έλευθ. Μ. Τσακνής, Θωμάς Χατζηκακίδης, Νικ. Χ. Ζαμπούνης.

ΑΝΑΠΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Γεώρ. Ι. Ζαρίφης, Άριστομένης Χ. Δήμου, Νικόλ. Α. Παπανικολάου, Γεώρ. Λαφαζάνης, Θεόδ. Δ. Ψαθάς, Χρ(στ)ος Γ. Ζαχαρίας, Ιωάν. Γ. Τάμπρας, Μιχ. Π. Αύγερινου, Νικόλ. Χ. Δέας, Ιωάν. Α. Γιαουγιάννης.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Δημ. Χ. Μπανάβας, Γεώρ. Α. Ναλμπάντης, Γεώρ. Δ. Δέλλιος, Άστέρ. Χ. Έπικουρος, Δούκας Χ. Δούκας, Κων(τίνος) Α. Μοδικός, Γεώρ. Δ. Γκιούρας, Μουρ. Χ. Παπαγιάννης, Άνέστης Μαντζακούφας, Νικόλ. Μ. Χλιάπας, Γεώρ. Δ. Γοβρίλης, Μάρκος Κ. Χιλίχας, Ιωάν. Δ. Μπανάβας, Κύρκος Γ. Μουχτίης, Γεώρ. Ν. Βερροιώτης, Κων. Άντων. Γκολός, Νικόλ. Μ. Παπαμπίσιος, Κύρκος Α. Γιατρού, Έβοτάθιος Ν. Παπαδάτος, Γεώρ. Ν. Κουγιώνης.

ΑΝΑΠΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Κων(τίνος) Χ. Τσεβελής, Άθαν. Χ. Γεωργιότος, Ιωάν. Ν. Καρύδης, Μιχ. Σ. Γεωργίου, Παναγ. Γ. Συμβουλίδης, Χρ(στ)ος Κ. Σχοινιάς, Γεώρ. Γεωργακόπουλος, Άθαν. Γ. Ράλης, Δημ. Κ. Γιατρού, Ιωάν. Α. Παλαμίδης.

ΔΙΑ ΤΟ ΜΙΚΤ. ΟΡΚΩΤΟΝ

ΤΑΚΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Ζήσης Ν. Βερροιώτης, Άντ. Ι. Ζαρίφης, Νικ. Χρ. Δέας, Έμμ. Κ. Κουντουής, Χρ(στ)ος Γ. Ζαχαρίας, Νικόλαος Χ. Ζαμπούνης, Αύγερινός Κ. Ζαμπούνης, Φιλήμων Έμμανουήλ, Θωμάς Γ. Δαμαλάς, Θεόδ(σ) Β. Θεοδοσούδης.

ΑΝΑΠΤΙΚΟΙ α' 12ημέρου: Δημ. Νικ. Καρπούζας, Νικ. Α. Γαλαρινιώτης, Γ. Δ. Θάνος, Γεώργ. Ι. Ζαρίφης, Νικ. Χ. Κορέντης.

ΤΑΚΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Μιχ. Π. Αύγερινου, Δημητ(ρ) Χ. Μπανάβας, Νικ. Δ. Καστρέσιος, Γρηγ. Β. Άοβεστάς, Κωνστ. Α. Γκαλόης, Χρ(στ)ος Νικ. Κουτισομπός, Γεώργ. Α. Κούλογλου, Δημ. Α. Θεοδοσάς, Γεώργ. Δ. Δέλλιος, Κωνστ. Α. Μοδικός.

ΑΝΑΠΤΙΚΟΙ β' 12ημέρου: Ιωάν. Ν. Καρύδης, Άθαν. Χ. Γεωργιότος, Θεόδ. Γ. Κυρκούδης, Κύρκος Α. Ά. Γιατρού, Νικ. Α. Βερροιώτης.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Γνωστοποιούμεν ότι από τής 21ης Δεμβρίου έ.έ. αρχίζει από τ(ο) ταμείον ή πληρωμή τ(ου) δώρου εις τούς άναπήρους καί τ(α) θύματα πολέμου έπ' ευκαιρία τών έορτών τών Χριστουγέννων. ή όποια καθορίσθη εις μίαν πλήρη ούνησιν πλην τ(ου) έπίδόματος 600 άκριβείας.

Τ(ο) Διοικητικόν Συμβούλιον

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΠΡΟΣ ΤΗΝ «ΦΩΝΗ», ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΝ ΤΗΣ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ

Πρό ήμερών άφίκετο έν τούτα ό Βουλευτής κ. Β. Βασιλικός όστις έπισκεφθείς τόν Νομάρχην κ. Λαμνάντον, συνειργάσθη μετ' αυτου έπί διαφόρων θεμάτων σχετιζομένων με τās ανάγκας τ(ου) Νομού μας.

Κατά τήν μετ(ά) τ(ου) κ. Νομάρχου συνεργασίαν τ(ου) ό κ. Βασιλικός ένημερώθη καί έπί τ(ου) προγράμματος τών μικρών κοινωφελών έργων τ(ου) έτους 1960, άναλαβών να ένεργήσθαι άμμοδίως διά τήν έγχορσιν τών άπαιτουμένων πιστώσεων.

Ό κ. Βασιλικός συνειργάσθη έπίσης μετ(ά) τ(ου) διευθυν τ(ου) τής Γεωργίας κ. Κοκκίνη καί τών προϊσταμένων τών λοιπών ύπηρεσιών τ(ου) Νομού, διά τήν προώθησιν καί έπίλυσιν ζητημάτων άπομέτων τ(ω)ς άρμοδιότητος τ(ου) τών.

Ίδιαιτέρων συνεργασίαν έσχεν ό κ. Βασιλικός καί μετ(ά) τ(ου) Δημάρχου μας κ. Καραγκάνη, έπί τών ζητημάτων τών άπασχολούντων τήν πόλιν μας. Έπισκεφθείς τ(α) γραφεία τής έφημερίδος μας ό κ. Βασιλικός μ(α)ς έδήλωσε τ(α) κάτωθι έπί τ(ου) έπιτελουμένου Κυβερνητικ(ου) έργου εις τήν Χαλκιδικήν.

«Όπως καί άλλοτε μοι έδόθη ή ευκαιρία, δημοσίαν να δηλώσω, ή Χαλκιδική εύρίσκει εις τήν πρώτην γραμμή τ(ου) Κυβερνητικ(ου) καί δύναμαι να είπω τ(ου) προσωπικ(ου) ένδιαφέροντος τ(ου) Προέδρου τής Κυβερνήσεως κ. Κ. Καραμανλή, ένδιαφέροντος συγκινούντος πράγματι τόν λαόν αυτής καί όλους ήμ(α)ς; τούς έμνηνεύιάς τών π(ό)θων καί αισθημάτων τών συμπατριωτών μας.

Εις όλόκληρον τήν Χώραν καί ιδιαίτερος εις τήν Χαλκιδικήν έπιτελείται σήμερον έργον γόνιμον καί δημιουργικόν εις όλους τούς τομείς τής ανθρώπινης δραστηριότητος άναφερόμενον.

Η ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΗ ΑΞΙΟΠΟΙΗΣΙΣ

«Η τουριστική αξιοποίησις τής Χαλκιδικής έπί τών ήμερών τής σημερινής Κυβερνήσεως τ(ου) κ. Κ. Καραμανλή καθίσταται πραγματικότητα.

Έπιογραμματίσθησαν ός γνωστόν, έκτός τ(ου) ύπ(ο) άνεργον τουριστικ(ου) ξενοδοχείου Ουρανουπόλεως, ό ξενιτών Μονών τ(ου) Αγίου Όρους, τ(ο) περίτερον τών Σταγειρών, ή άνέγερσις τ(ου) όποιου θ(ά) πραγματοποιηθ(ή) έν τ(ο)ς τ(ου) 1960 κ.λ.π.

Τ(α) ξενοδοχεία ΜΟΤΕΛ, τών άκτών Χαλκιδικής προβλέπεται να άνεγερθ(ο)ν έν τ(ο)ς τ(ου) 1960—61.

Τ(α) τουριστικά περίτετρα Γερακινης Πολυγύρου, Σιβ(ο)ι Κασάνδρας, Όλυμπιάδος, Νέας Καλλικρατειας κ.λ.π. θεμελιωθέντα ήδη, θ(ά) εί(ν)αι

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΝΙΕΤΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥΣ

Ύπ(ο) τ(ου) βουλευτ(ου) Χαλκιδικής κ. Βασιλείου Βασιλικ(ου) άνεκοινώθη εις τήν Νομαρχίαν ότι τ(ο) Ύπουργείον Γεωργίας βάσει σχετικ(ών) ένεργειών τής Νομορχίας άπ(η)θύνην έπέλογον σήμα π(ρ)ός τήν Δ(η)σιν τής Άγροτραπέζης ίνα παρ(ά)σθαι σχετικ(ός) όδηγός εις τ(α) Ύποκ(η)τα ΑΤΕ Νομού Χαλκιδικής διά τήν οικονομικήν ένίσχυσιν 1800 οικογενειών τών όποιών κατεστράφη ή παραγωγή ύπ(ο) τ(ης) άνομορίας π(ε)ραν τ(ου) ποσ(ο)ύ τών 4 000 000 δραχμών όπερ διετέθη διά τόν αυτών σκοπόν.

έτοιμα μέχρι τής προσεχ(ού)ς άναίξεως.

Η Κυβέρνησις καί ήμείς φιλοδοξούμεν όπως ή Χαλκιδική, με τ(ο)ς άσυγκρίτους φυσικ(ούς) καλλονάς τής, καταστή ό πνεύμον όριμόνον τής Έλλάδος άλλά καί τής Ευρώπης όλοκληρου.»

Η ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ

«Εις τόν τομέα τής συγκοινωνίας, έκτός τής έθνικής όδο(υ) Θεσσαλονίκης—Άρναίς—Τερισσ(ου), ήρ(χ)ισε ήδη καί ή κατασκευή τ(ου) τμήματος τής όδο(υ) Νέων Μουδανίων—Κασσάνδρας. Η συνέχισις τής κατασκευής τής όδο(υ) Ν. Καλλικρατειας—Ν. Μουδανίων συνδέεται με τήν έγχορσιν τ(ου) προγράμματος τών έπενδύσεων τ(ου) έτους 1960. Η κατασκευή τής βασικής άρτηρίας Πολυγύρου—Γερακινης—Σιθωνίας κατοβάλλει να προπ(ά)θειά έντάξεώς τής εις τ(ας) επενδύσεις έπίσης.

Ο ΕΞΗΛΕΚΤΡΙΣΜΟΣ

«Τ(ο) θέμα τ(ου) Ήλεκτρισμο(υ) τής Χαλκιδικής; εισήλθεν εις τ(ο) σι(σ)άδιον τής πραγματοποιήσεως

Η έναρξις τών εργασιών κατασκευής τών δικτύων μεταφοράς 150 ΚΥ, διά τ(όν) όποιών θ(ά) πραγματοποιηθ(ή) ή ήλεκτροδότησις τής Χαλκιδικής έγένετο τόν παρελθόντα Ιούνιον διά τής άνορύξεως τών θεμελιών τοποθετήσεως τών σιδηρών ιστών.

Πρέπει να σημειωθ(ή) ότι ή όλη εργασία καθυστέρησε, διότι οι πάσσαλοι τής χαράξεως τής γραμμής άφιερίθησαν ύπ(ο) τών χωρικών καί άπλητήθη άρκετόν χρονικόν διάστημα διά τήν άναπασσάλωσιν τ(ου) δικτύου.

Η άνέγερσις τών σιδηρών ιστών ήρ(χ)ισεν ήδη καί προχωρούν αι εργασίαι με ίκανοποιητικόν ρυθμόν. Έπίσης καί τ(ο) κίριον τ(ου) ύποσταθμο(υ) Σταγειρών.

Διά τ(ου) κατασκευασθ(ο)μένου δικτύου μεταφοράς 150 ΚΥ καί τ(ου) ύποσταθμο(υ) 150) ΚΥ θ(ά) τροφοδοτηθ(ή) ή περιοχή τής Βορείου Χαλκιδικής.

Η έξυπνότησις τής έτέρας περιοχής θέλει πραγματοποιηθ(ή) εκ τ(ου) προβλεπομένου δευτέρου ύποσταθμο(υ) 150)ΚΥ διά γραμμών διανομής 15 ΚΥ. Η κατασκευή τ(ου) ύποσταθμο(υ) τούτου μελετάται π(ρ)ός ένταξιν εις τόν γενικόν προγραμματισμόν τής Δ.Ε. Η.»

Καταλήγων ό κ. Βασιλικός ύπερ(ο)μίσειν ότι διά τήν άνύψωσιν τής Χαλκιδικής καί τήν βελτίωσιν τ(ου) βιοτικ(ου) έπίπέδου τ(ου) λα(ο)ύ αυτής καταβάλλεται έπιμόνος προσπάθεια π(ρ)ός όλας τ(ας) κατευθύνσεις, όλοι δ(ε) οι οίκωνοι προοιωνίζον λαμπρόν καί ευρύ τ(ο) μέλλον αυτής.

ΔΕΝ ΕΟΡΤΑΖΟΥΝ

Η κυρία Χρυσούλα Γεωργακοπούλου δέν θ(ά) δεχθ(ή) έπισκέψεις έπί τ(η) όνομαστική τής έορ(τ)η.

—Ό κ. Χρ(στ)ος Άνδρωνάς κάτοικος Παλαιόκαστρον δέν εορτάζει καί δέν δέχεται έπισκέψεις έπί τ(η) έορ(τ)η τ(ου).

—Ό δικηγόρος κ. Χρ(στ)ος Κοσμέτης δέν δέχεται έπισκέψεις έπί τ(η) έορ(τ)η τ(ου).

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Η εκκλησιαστική έπιτροπή Αγίων Θεοδώρων Γερακινης εύχαρίστηθε θερμώς τόν κ. καί κ. Γ. Χάρρισον τέον διευθυντή τών μεταλλείων διά τήν εκ δ(ρα)χμών 500 δωρεάν τών δια τής αγοράς βιβλίων διά τ(ας) ανάγκας τής εκκλησίας μας.

Η εκκλησιαστική έπιτροπή

ΕΝΑ ΟΡΓΙΟΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

ΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΜΗΝΗΟΣΥΝΟΝ ΔΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΚΟΜΙΣΜΟΥ

Έπέρασαν 15 όλόκληρα χρόνια από τότε, π(ο)ύ τ(α) μίσθαρα όργανα τ(ου) Έρυθρο(υ) διεθνισμού εξαπέλυσαν κατά τής Χώρας μας τ(ο) όργιον τ(ου) αίματος καί τής φρίκης τ(ου) άπαισίου Δεκεμβρίου 1944

Μ(α) όσα χρόνια κι' άν περάσουν άκόμη, ό Έλληνικός Λαός δέν θ(ά) λησμονήσθαι τέ τ(α) φοβερά έγκλήματα τών μανιακ(ών) καί αίμοβόρων μητρολιών δέν θ(ά) λησμονήσθαι τ(ας) όμαδικ(ās) σφαγ(ās) άθ(ώ)νων ύπάρξεων τ(α) πρωτοφανή καί άνατριχιστικά βασανιστήρια τ(ας) όμηρίας τ(ās) εκτελέσεις, τ(ās) άνατινάξεις. Δέν θ(ά) ξεχάσθαι τ(α) άνθρωπόμορφα τέρατα τ(ου) κυριολεκτικ(ως) έμεθο(υ)σαν με σίμα.

Αυτά τ(α) ασύλληπτα όργια δέν είναι δυνατόν να ξεχασθ(ο)ν. Άφισαν βαθειά χαραγμένα τ(α) άποτυπώματα τής φρίκης, τής καταστροφής καί τών έρειπίων. Δέν υπήρξε σχεδόν έλληνικόν σπίτι π(ο)ύ να μ(η)ν είχε καί έ.α θ(ύ)μα τής άνευ προηγουμένου θηριωδίας τών άντροβγαλτών τ(ου) Δεκεμβρίου Χιλιάδες οίκογενειών έβυθίσθησαν εις τ(ο) πένθος, τήν συμφοράν καί τήν άφάνεια. Χιλιάδες γενναίοι άξιωματικοί, ύπαξιωματικοί καί όπλίται τής Χωροφυλακής καί τής Άστυνομίας πόλεως καί τ(ου) Στρατο(υ) έκρεοργήθησαν άναίτιως. Έκατόμβες αίματος έγκλήματα άπάνθρωπα, π(ο)ύ δέν έχει να άναφέρη όμοια ή ιστορία. Πένθος, σιμφορά καί καταστροφή. Εις 46 985 άτομα ύπολογίζονται οι σφαγιασθέντες Έλληνες καί εις 127 έ-

κατομήρια δραχμ(α) άί προενηθείσαι ύλικά ζημία.

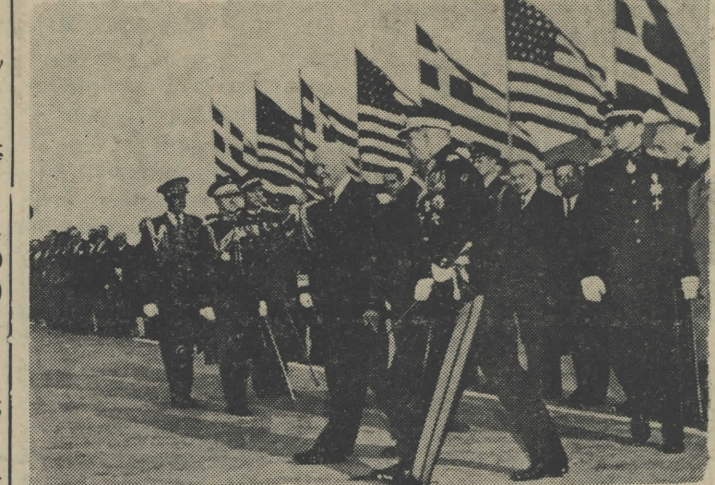
Άλλά ό Δεκέμβριος τ(ου) 1944, δέν υπήρξεν ένα γεγονός μεμονωμένον εις τήν σύγχρονον ιστορίαν. Τ(ο) τρομερό αυτό γεγονός υπήρξε συνέχεια μί(α)ς άλλης προηγουμένης άθλιότητος, ένός άλλου όργιου μί(α)ς άλλης προδοσίας καί αίματος: Τής Μέσης Άνατολής καί τής κατοχής. Τών κινημάτων τ(ου) 1943 καί 1944 τής Μέσης Άνατολής τ(ου) Λιβάνου καί τής έγκληματικής δράσεως εις τήν κατεχομένην Έλλάδα τ(ου) ΕΑΜ—ΕΛΑΣ.

Όλα αυτά ήσαν ό τραγικ(ός) πρόλογος τ(ου) Δεκεμβρίου τ(ου) 1944.

Και άμέσως κατόπιν, έχομεν τήν γνωστήν συνέχεια τ(ου) τρομερο(υ) Έλληνικ(ου) δράματος. Τήν συμφωνίαν τής Βάρκιζας. Συνέπεια τής παραφροσύνης εκείνης υπήρξεν ό συμμοριτισμός π(ο)ύ έπί μίαν όλόκληρον τετραετίαν άντιμετώπισεν τ(ο) Έθνος. Ό συμμοριτισμός έστοίχισεν εις τήν χώραν 55 000 νεκρούς καί ύλικάς ζημίας 3 685.800.000 δολλαρίων χωρίς να άναφέρωμεν τ(ās) χιλιάδας τών άπαχθένων Έλληνοπαίδων, τ(ās) χιλιάδας τών βιαίως έκπατρισθέντων καί τ(ās) εκατοντάδας τών σφαγιασθέντων ιερέων, διδασκάλων καί ιατρ(ών).

Αυτ(ο)ς είναι ό άνατριχιστικός άπολογισμός τής δράσεως τών ξενοκινήων κομμουνιστών τ(ους) όποιους προχθές άκόμη ό κ. Κρούτσεφ άπεκάλεσε «καλύτερα παιδι(α) τής Έλλάδος».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ο Βασιλεύς τών Έλλήνων Παύλος συνοδεύων τόν Πρόεδρον τών Ηνωμένων Πολιτειών Άϊτζενχάουερ κατά τήν άφιξιν τ(ου) εις τ(ο) άεροδρόμιον τ(ου) Έλληνικ(ου).

Η ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΕΡΙΣΣΟΥ & ΑΓΙΟΥ ΟΡΟΥΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ «ΗΛΥΣΙΑ»

ΑΘΗΝΑΙ 18 — Ό βουλευτής Χαλκιδικής κ. Βασιλ Βασιλικός απέστειλε τ(ο) κάτωθι τηλεγράφημα π(ρ)ός τόν δήμαρχον καί όργανώσεις Άρναίς:

«Διά τήν διατήρησιν τής Ιερ(α)ς Μητροπόλεως Ιερισσο(υ) καί Αγίου Όρους από τής πρώτης στιγμής καί π(ρ)ό συγκροτήσεως συλλαλητηρίου, π(ρ)ός π(άν)τα κατεύθυνσιν εκινήθη έμνηνεύσον αισθηματα άγανακτήσεως λα(ο)ύ Βορείου Χαλκιδικής εις Άντιπρόεδρον Κυβερνήσεως καί άρμόδιον έπί τής Παιδείας Ύπουργόν. Εις άμφοτέρους έτόνισα λόγους άναθεωρήσεως σχετικής άποφάσεως καί άνάκλησιν μη δημοσιευθέντος εισέτι διατάγματος καταργήσεως Μητροπόλεως. Έπιθυμ(ώ) διαβεβαίωσθαι ύμ(ων) με τήν ευκαιρίαν αυτ(ή)ν πάντας τούς κατοίκους τής Βορείου Χαλκιδικής ότι όλόκληρον τ(ο) καθήκον μου θ(ά) πράξω μέχρι τέλους π(ρ)ό διατήρησιν τής Ιστορικ(η)ς Ιερ(α)ς Μητροπόλεως Ιερισσο(υ) καί Αγ. Όρους.

ΒΑΣ. ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ»

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ 21—27 Δεκεμβρίου ΔΕΥΤΕΡΑ—ΤΕΙΑΡΤΗ Η περίφημη καί συγκλονιστική Γαλλική ταινία άφιερωμένη στα νεαύτα ΠΕΜΠΤΗ—ΚΥΡΙΑΚΗ Με ξεχωριστή υπερφάνεια σ(α)ς παρουσιάζομεν τήν βασίλισσα τών Έλληνικ(ών) ταινιών ΕΝΑΣ ΗΡΩΣ ΜΕ ΠΑΝΤΟΥΦΛΕΣ

πλέον έπιτυχημένη Έλληνική ταινία από αυτ(ή)ν δέν έανοείδατε Γέλλοια — Γέλλοια καί μόνον Γέλλοια

Με τούς Β. ΔΟΓΟΘΕΤΙΔΗ ΗΛΙΑ ΔΙΒΥΚΟΥ ΝΙΤΣΑ ΤΣΑΓΑΝΑ Ν. ΦΕΡΜΑ καί τήν Στάρ Έλλάς ΣΟΝΙΑ ΖΩΓΛΟΥ ΣΗΜΕΡΟΝ Κυριακή 20 Δεκεμβρίου. Τελευταία ήμέρα τής ύπ(ε)ρ έξαιρετικ(η)ς Έλληνικ(η)ς ταινίας

ΔΙΑΚΟΠΕΣ ΣΤΗΝ ΑΙΓΙΝΑ Με τήν ΑΔΙΚΗ ΒΟΥΓΙΟΥ ΚΛΑΚΗ ΑΝΔΡΕΑ ΜΠΑΡΚΟΥΛΗ Έναρξις από όρα 5 μ.μ.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ: Τήν 1ην καί 2ην ήμέραν τών Χριστουγέννων θ(ά) έχομεν Προβινιάς Παραστάσεις ΟΡΑ 11—1 μ.μ.

Ο κ. ΣΑΡΑΦΙΑΝΟΣ

Έπανελθ(όν) έξ Άθην(ών) ό Βουλευτής Χαλκιδικής κ. Λ. Σαραφιανός έπισκέφθη τήν παρελθ(ού)σαν Κυριακήν τ(α) Ριζ(α), ένθα παρέστη εις τελετήν κατά τήν όποιαν έπεδόθησαν γεωργικά έργαλεία εις τούς άποφεισθέντας τής γεωργικής τεχνικής σχολής Ριζ(ών) ύπ(ο) τ(ου) κ. Νομάρχου Χαλκιδικής.

Μετ(ά) τήν τελετήν ό κ. Σαραφιανός έπισκέφθη τήν Παλαιόχωραν καί συνεζήτησε με τούς κατοίκους αυτής τ(α) άπασχολούντα αυτ(ους) ζητήματα. Ό κ. Σαραφιανός έπισκέφθη τόν Νομάρχην κ. Λαμνάντον ός καί τ(ο)ς δημοσίας ύπηρεσίας Πολυγύρου καί συνειργάσθη μετ' αυτών διά τήν έπίλυσιν διαφόρων ζητημάτων τ(ου) Νομού.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ύπ(ο) τήν προεδρίαν τ(ου) κ. Νομάρχου συνήλθε τ(ο) Νομαρχιακόν συμβούλιον ύγείας καί ασφαλίσσεως άγροτών Νομού όπερ έπελήφθη τής έξετάσεως διαφόρων θεμάτων τής άρμοδιότητός τ(ου).

Ύπ(ο) τήν προεδρίαν τ(ου) δ(η)ν(ο)υ τεχνικ(ών) ύπηρεσιών Νομού συνήλθεν εις συνεδρίασιν τ(ο) τεχνικόν συμβούλιον έργων όπερ έπελήφθη τής έξετάσεως θεμάτων τής άρμοδιότητός τ(ου).

Ό κ. Νομάρχης μετέβη τήν παρελθ(ού)σαν εβδομάδα εις Ν. Μαμαραζάν π(ρ)ός ρύθμισιν τ(ου) θέματος τής διαθέσεως τών οίκοπέδων εις δικαιο(υ)χους κατοίκους τής κοινότητος Παρθενώνος οίτινες προτίθενται να μετοικήσωσιν εκείθεν. Όμοιος μετέβη καί εις τήν κοινότητα Συκιάς δια τ(ο) θέμα τής καθιερώσεως τακτικ(ου) δρομολογίου διά λεωφορείου.

Συνήλθεν ύπ(ο) τήν προεδρίαν τ(ου) κ. Νομάρχου τ(ο) Συμβούλιον Ύγείας καί Ασφαλίσσεως Άγροτών καί έπελήφθη διαφόρων θεμάτων.

Έπισκεφθέντες τόν κ. Νομάρχην ός βουλευταί κ.κ. Βασιλικός καί Σαραφιανός έθεσαν ύπ' όψιν τ(ου) διάφορα ζητήματα άσχετά τ(ας) κοινότητας καί τ(ας) ανάγκας τών κατοίκων τ(ου) Νομού.

ΑΠΗΘΗΡΑΚΘΗΣΑΝ ΔΥΟ ΜΟΝΑΧΟΙ

ΚΑΡΥΑΙ—ΑΓ. ΟΡΟΥΣ 18. Χθές τήν νύκτα έξεργάγη πυρκαϊή εις τ(ο) Κελλίον «Σκέπη τής Παναγίας» τής Ιερ(α)ς Μονής Σταυρονικήτας. Οι διαμένοντες δύο Ρώσοι μοναχοί Λαυρεντίας καί Νικόλαος εύρον τραγικόν θάνατον άπαθανάκωθέντες. Έκ τών άνακρίσεων διεπιστώθη μέχρι τής στιγμής ότι τ(ο) π(υ)ρ προήλθεν από τήν θεομύσσαν. Όλόκληρον τ(ο) τριώροφον κελλίον άπετεφρώθη.

ΕΥΧΕΤΗΡΙΑ

Τους τελέσαντας τούς γάμους τών Χρυσάνθη Πολυμ(η)ρη καί Λυσίμαχου Σαραφιαν(ών) συγχαίρω θερμώς Μ. ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ

—Εις τόν τελέσαντα τούς γάμους τ(ου) άγαπητ(ου) φίλου Ιατρ(όν) κ. Λυσίμαχου Σαραφιαν(ών) βουλευτ(η)ν Χαλκιδικής εδ(ο)μαι π(άν) ποθητόν. ΧΡ. ΤΣΕΡΕΑΣ Ν. Σύλλατα

—Εις τόν άγαπητ(όν) μας Ιατρ(όν) καί βουλευτ(ή)ν Χαλκιδικής κ. Λυσίμαχου Σαραφιαν(ών) π(ο)ύ έτέλεσε τούς γάμους τ(ου) μετ(ά) τής δ(ε) Χρυσάνθη Πολυμ(η)ρη εύχόμεθα κάθε εύτυχίαν.

Οίκογέν. ΑΘ. ΤΣΙΛΙΚΗ Ν. Γωνιά

—Οί αντιπρόσωποι τ(ου) «ΠΛΙΝΟ» τ(ών) χρωματογραφών Μακεδονίας εδ(ο)νται στήν πολυπληθή πελατείαν τών καλή Χριστούγεννα καί εύτυχισμένους ό καινούργιος Χρόνος.